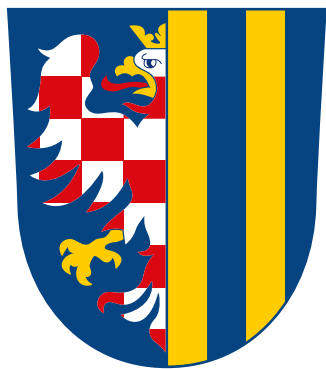

ZPRAVODAJ Veverská Bítýška

ČERVEN 2025

Vážení spoluobčané, sousedé,
vítám vás u červnového vydání Zpravodaje města. V tomto období se naplno rozbíhají práce na několika stavebních projektech. Podrobnosti o nich najdete v samostatných článcích na dalších stranách.

Rád bych vás také už nyní pozval na tradiční akce, které nás v průběhu léta ve městě čekají. Stejně jako v loňském roce se uskuteční tři hlavní události:

Hurá prázdniny – proběhnou v sobotu 21. června na Kašparově louce a nabídnou odpoledne plné her a soutěží pro děti i dospělé.

Svatojakubské hody – tradiční slavnost s bohatým programem, krojovaným průvodem, lidovou hudbou a tanci, která se uskuteční ve dnech 25.–27. července.

Dny města Veverská Bítýška – uzavrou letní sezónu a nabídnou pestrý program pro všechny věkové skupiny. Proběhnou od 29. do 31. srpna. Podrobnosti o této akci naleznete na straně 3.

Vážení sousedé, budu rád, pokud se na některé z těchto akcí potkáme. A protože další číslo Zpravodaje vyjde až v září, přeji vám už nyní krásné léto, vydařené dovolené a dětem spoustu prázdninových zážitků.

Zavadil

S přáním všeho dobrého
Ing. Lukáš Zavadil, starosta

Informace z města:
Parkování ve městě

> strana 4

Základní umělecká škola Kuřim,
pobočka Veverská Bítýška

> strana 9

Slešťůvka, děje se zde
vůbec něco?

> strana 13

Na soutoku:
Vojta Konopáč

> strana 16

80 let od konce druhé světové války:
historie a příběhy z osvobození

> strana 20

Brněnská zoologická zahrada
má nové bizarní rybky

> strana 27

Cyklostezka Kuřim – Veverská Bítýška: kdy bude hotová?

Jedním z dlouhodobých záměrů v oblasti cyklo dopravy je vybudování cyklostezky, která bezpečně propojí města Kuřim a Veverská Bítýška. Záměr vznikl již v roce 2005 a počítá s trasou vedoucí přes Moravské Knínice a Chudčice.

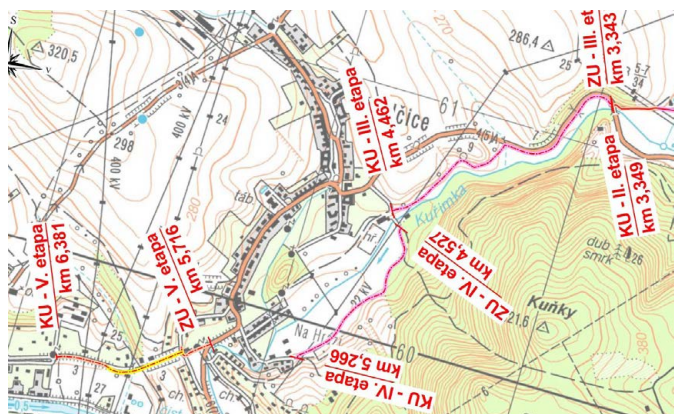
Dne 11. srpna 2021 byly slavnostně otevřeny první dvě etapy, které vedou z Kuřimi a končí těsně před obcí Chudčice.

Třetí etapa, jejíž trasa dle přiložené mapky pokračuje po louce a končí u tenisových kurtů v Chudčicích, má již vydané stavební povolení. Byla podána žádost o dotaci a s vysokou pravděpodobností dojde k její realizaci v roce 2026.

Čtvrtá etapa, která rovněž prochází katastrem Chudčic, je již naprojektována. V současnosti se čeká na stanovisko a povolení ze strany Lesů ČR, jejichž pozemky se nacházejí v těsné blízkosti plánované trasy. Jakmile bude tato záležitost vyjasněna, nic nebrání vydání stavebního povolení, následné žádosti o dotaci a samotné realizaci.

Poslední, pátá etapa má vést přes takzvaný průřez do Veverské Bítýšky, kde se napojí na ulici Pod Horkou. Tato část cyklostezky je momentálně ve fázi projektování.

O postupu projektu vás budeme průběžně informovat.

Výstavba chodníku v úseku „Útulna“ – Trhovice

V květnu byla zahájena výstavba poslední chybějící části chodníku podél ulice Tišnovská, konkrétně v úseku mezi „Útulnou“ a Trhovicí. Součástí stavby je i nové ohraničené stání pro popelnice. Ty byly dosud ve dnech svozu umísťovány přímo k silnici, kde překážely v průchodu, což opakovaně vyvolávalo stížnosti občanů.

Současně s budováním chodníku proběhne také oprava a rozšíření přilehlé silnice, která je ve vlastnictví Jihomoravského kraje. Obě akce jsou vzájemně koordinovány. Dokončení stavby je plánováno do konce letních prázdnin.

Rekonstrukce vyvýšených záhonů na náměstí

Rekonstrukce vyvýšených záhonů na náměstí je často diskutovaným tématem. Na první pohled se může zdát, že se zde nic neděje, ale příprava celé akce je složitější, než se původně předpokládalo.

Záhony byly vybudovány na konci 90. let, avšak bez projektové dokumentace a bez stavebního povolení. I když by to formálně umožňovalo jejich odstranění, situaci výrazně zkomplikovalo zjištění, že

v záhonech mimo jiné vedou telekomunikační sítě. Ty byly položeny až dodatečně a ne pod chodníkem, ale přímo v tělese záhonů. Z tohoto důvodu musely být práce dočasně přerušeny a bylo zahájeno jednání se správcí sítě. Kompletní likvidace záhonů by s sebou nesla přeložku kabelů, což by si vyžádalo vysoké náklady. Vzhledem k tomu, že je výhledově plánovaná kompletní rekonstrukce náměstí, zatím dojde „pouze“ k větší úpravě stávajících vyvýšených záhonů

Do rekonstrukce byli zapojeni architekti, kteří navrhli nový způsob uspořádání. Záhony by měly být částečně zúženy a doplněny o mlatový chodníček, který prostor opticky rozdělí a zároveň umožní přístup. Kolem chodníčku bude umístěno několik laviček, některé budou integrovány přímo do boků záhonů. Nová výsadba bude sestavena z trvalek podle návrhu zahradnice Diany Skalníkové, která je autorkou již realizovaných trvalkových záhonů ve městě.

V současnosti probíhá výběr realizační firmy. Zatím byly dodány dvě nabídky, přičemž termínově vychází začátek realizace na druhou polovinu září.

Ing. Lukáš Zavadil

Doplnění redakční rady

Redakční rada Zpravodaje města Veverské Bítýšky má nové členy: paní Michaelu Černínovou, Věru Kurcovou, Evu Obůrkovou a Simonu Bémovou. Jejich příspěvky budou Zpravodaj obohacovat. Těšíme se na spolupráci.

Statistika města Veverská Bítýška za rok 2024

Veverská Bítýška měla k 31. prosinci 2024 celkem 3212 občanů České republiky. Narodilo se 27 dětí. Zemřelo 30 spoluobčanů.

Anežka Dvořáková

Vítání nových občánků

V sobotu 15. března 2025 se v obřadní síni městského úřadu uskutečnilo Vítání nových občánků. Malé slavnosti se zúčastnili rodiče, jimž se narodily děti v druhé polovině roku 2024. Šlo o třináct občánků, šest děvčat a sedm chlapců. Byli to Laura Brázdová, Mathias Matula, Eliška Šancová, dvojčátka Adam a Jakub Beránkovi, Jakub Jiránek, Ben Kellner, Barbora Pospíchalová, Teo Suchánek, Tomáš Blažek, Nikola Stoklasová, Sofie Skalníková a Elena Havelková. Moc nás potěšilo, že si rodiče udělali čas a všichni se s dětmi dostavili. Jsme rádi, když se této slavnosti účastní i prarodiče. Tak tedy hodně radosti nejen rodičům, ale i všem v rodinách!

Anežka Dvořáková

Odpadové okénko

KOMPOSTÉRY – MÁME SCHVÁLENOU DOTACI!

Máme pro vás dobrou zprávu: městu byla „přilepenuta“ dotace na domácí kompostéry. Šlo o poslední možnost, jak o ně žádat, a zájemců bylo opravdu hodně, takže to bylo trochu o nervy. O to víc nás těší, že jsme uspěli. Teď se připravuje výběrové řízení na dodavatele, které potrvá zhruba měsíc. Po jeho skončení musíme počítat ještě přibližně s tříměsíční lhůtou na dodání, takže kompostéry očekáváme nejdříve koncem srpna. O dalším postupu vás budeme průběžně informovat. Díky za trpělivost a velký zájem!

KONTEJNERY NA TEXTIL

Připomínáme, že do modrých kontejnerů na textil umístěných v naší obci můžete odevzdávat veškerý textil – nejen oblečení, ale i prostěradla, záclony, závěsy, utěrky nebo staré deky. Textilní materiál musí být suchý a čistý. Tento textil nekončí na skládce, ale dostává druhý život: využívá se k výrobě textilního kompozitu, ze kterého pak vznikají lavičky, odpadkové koše a další městský mobiliář. Děkujeme, že třídíte s námi!

Anna Houdková

DNY MĚSTA VEVERSKÁ BÍTÝŠKA

29. srpna – 31. srpna 2025

Vážení spoluobčané, i letos si rezervujte poslední srpnový víkend na tradiční oslavy Dnů města, které pro vás připravujeme již desátý rok.

Páteční program zahájí skauti, kteří ve Veverské Bítýšce působí již 80 let. Při této příležitosti bude od 17 hodin otevřena výstava artefaktů a fotek. Poté se přemístíme na Ostrůvek, kde zapálíme slavnostní oheň.

Sobotní dopoledne patří pohybu, můžete vyrazit na procházku s panem Milanem Brychtou. Letos zůstaneme na domácí půdě, trasa tedy povede po Veverské Bítýšce se zakončením ve Slešťůvce výkladem pana MVDr. Karla Babíčka, CSc.

Současně bude probíhat již pátý ročník Běhu pro Slešťůvku, kde jsou vítáni běžci všech úrovní. Nebude chybět ani dětský běh dle věkových kategorií. Startuje se z Kašparovy louky údolím Bílého potoka.

Odpoledne je věnováno převážně dětem. Na Ostrůvku se můžou těšit na herní a sportovní aktivity a nově i na beachvolejbalový turnaj družstev.

V podvečer si nenechte ujít soutěž Sejdeme se na lavičce. Proto neváhejte a uspořádejte rodinnou, kamarádkou nebo jakoukoliv jinou nápaditou lavičku a čekejte na návštěvu poroty, která výsledky vyhlásí následující den.

Neděli zahájíme tradiční mší za rodáky a občany města. Zváni jsou všichni, i ti, kteří kostel nenavštěvují pravidelně.

Odpoledne se ponese v duchu kulturním. Na Ostrůvku své představení sehraje divadlo Prkno, poté můžete změřit své vědomostní síly v bodovaném kvízu s lovcem „Kalkulátorem“, kterého můžete znát z TV Nova.

Nezapomeneme vyhlásit i výsledky všech soutěží. Na rozloučenou oslav dnů našeho společného města si zazpíváme a zatancujeme se skupinou, jejichž texty zná mladší i starší generace.

Podrobné informace budou zveřejněny na stránkách města a sociálních sítích. Nebude chybět ani letáček ve vašich schránkách.

Věříme, že každý si najde to své a že budeme mít spoustu společných zážitků, na které budeme rádi vzpomínat.

Těší se na vás pořadatelé

www.veverskabityska.cz

Parkování ve městě

V dubnu proběhlo vyznačení parkovacích míst na parkovišti **u hřbitova**, aby se plocha parkoviště využila co nejlépe. Nově se bude parkovat na 21 parkovacích místech namísto živelného vytváření řad vozidel. Vyznačená místa by měla pomoci také tomu, že zaparkovaná auta nebudou překážet přístupu ke kontejnerům na tříděný odpad.

Již brzy bychom měli získat stavební povolení na 29 nových parkovacích míst **na sídlišti**, kde je situace s parkováním nejhorší. Zvýšení kapacity parkovacích míst bylo nutností a projekt byl schválen ve spolupráci se zástupci SVJ zdejších domů.

Vedení města se snaží lépe organizovat parkování především na stávajících plochách. Zřizovat zcela nové parkovací plochy je vhodné v situacích, kdy není možné věc řešit jinak. Počet aut v rodinách ale narůstá, stejně jako potřeba lidí pohybovat se i po malém městě spíše autem namísto pěšky nebo na kole. Veřejné prostranství ale není nafukovací a zřizování nových parkovacích míst je vždy na úkor veřejné zeleně nebo ploch pro chodce.

CO MŮŽEME KAŽDÝ UDĚLAT PRO ZLEPŠENÍ?

Především pohybovat se po městě i jinak než autem a nepřetěžovat náměstí a jeho okolí zbytečným parkováním. Pro drobný nákup si mohou zajít i pěšky.

Dále majitelé aut, kteří mají možnost **vlastního parkování** (dvory, garáže), by toho měli využívat a neměli by blokovat veřejná místa. Touto malou ohleduplností mohou velmi přispět ke kultivaci veřejného prostranství, protože zbude více místa pro ty, co vlastní možnost parkování nemají. Nebude pak potřeba stát v křižovatkách, na chodnících nebo na trávnicích.

Před koupí dalšího auta do rodiny bychom si měli ujasnit, jestli je máme kde parkovat. Mám-li před domem místo pro jedno auto, není řešením druhé auto parkovat na chodníku nebo veřejné zeleni.

Parkování na chodnících je obecný nešvar. Přestože jsme malé město, neznamená to, že by naše veřejná prostranství měla být méně chráněná než ta ve velkých městech. Neměli bychom tolerovat používání chodníků jako parkovišť a zvykat si obcházet auta po vozovce. A když už řidič výjimečně nemá jinou možnost, měl by na chodníku ponechat takový průchod, aby projel kočárek nebo invalidní vozík. Tam, kde přes chodník vede vjezd do garáže, by měl řidič přes chodník jen projet do garáže a nenechávat auto zaparkované napříč přes chodník.

Samostatným tématem je **přechod od školy ke kostelu**. Dennodenně se najdou řidiči, kteří zaparkují buď přímo na něm, nebo na šrafování, které má zajistit, aby chodci měli rozhled a i oni byli dobře vidět (obzvláště jde-li o děti). A důvod bezohledného parkování? Mít to co nejbližší do školy nebo do obchodu. Přitom odkudkoli

z náměstí a jeho okolí, kde jde zaparkovat, je to ke škole nebo k vedlejší samoobsluze běžná docházková vzdálenost. Vzniká pak začarovaný kruh: V okolí školy to není pro děti dost bezpečné, proto raději rodiče dítě svezou autem. A proto se ještě více zahušťuje doprava.

Má-li mít někdo zajištěnou lepší šanci na zaparkování, pak jsou to lidé se zdravotním hendikepem. Ne zdravý řidič, kterému nic nebrání zaparkovat trochu dál a zbytek cesty dojít pěšky.

Vynucovat dodržování pravidel silničního provozu je sice možné pokutami, ale mnohé situace se dají řešit jednoduše tak, že budeme k sobě ohleduplní. Když budeme mít na paměti, že veřejné prostranství má sloužit všem a k mnoha účelům. Parkujme proto, prosím, s respektem k ostatním. Slušnost není projevem slabosti.

Michaela Černínová

Přátelské setkání starších spoluobčanů

V pátek 30. května 2025 proběhlo v kulturním domě tradiční přátelské setkání starších spoluobčanů se zástupci města pořádané městem Veverská Bítýška. Sešlo se nás asi 110 spoluobčanů. Potěšilo nás pěkné vystoupení žáků Mateřské školy, Základní školy a Základní umělecké školy ve Veverské Bítýšce.

Zástupci města, starosta Ing. Lukáš Zavadil, místostarosta Pavel Novotný a předsedkyně sociálního výboru Pavla Krystková seznámili přítomné občany s děním v našem městě a odpovídali jim na jejich otázky. Následovalo vystoupení pana Jiřího Helána a paní Hanky Cvrkalové, kteří svým zpěvem a komentáři přispěli k příjemné atmosféře pátečního odpoledne.

Anežka Dvořáková

Trvalkové záhony, které potěší po celý rok

Možná jste si během procházek po Veverské Bítýšce všimli, že některé části veřejného prostoru rozkvetly novými barvami a strukturami. Místa, která byla ještě nedávno tvořená nevýraznými travnatými plochami, se proměnila v živé ostrůvky plné květů, bzukotu hmyzu i jemného šustění travin. Nyní jsou to nově založené trvalkové záhony, jejichž návrh jsem měla možnost zpracovat a společně s městem také realizovat.

A proč právě trvalky? Trvalkové výsadby nabízejí mnohem více než jen krásné květy. Každý záhon plní hned několik důležitých funkcí. Tou primární je samozřejmě funkce estetická – kdy se každý záhon mění během celého roku od časného jara až po zajímavé zimní siluety. Zároveň mají ekologický význam, protože přitahují opylovatele (včely, čmeláky či motýly) a poskytují úkryt i potravu drobným živočichům. Tím výrazně přispívají k udržení biodiverzity v městském prostředí. Oživují veřejný prostor, činí ho příjemnějším a přívětivějším pro pobyt lidí a zároveň hrají zásadní roli ve zlepšování mikroklimatu. Pomáhají snižovat prašnost, efektivně zadržují dešťovou vodu a zmírňují teplotní výkyvy v okolí.

Záhony byly navrženy tak, aby byly zajímavé po celý rok – aby v nich neustále „něco kvetlo“. Rostliny se v květu střídají a doplňují – od prvních jarních cibulovin až po podzimní astry a trsy trav. Na jaře se jako první objevují barevné květy šafránů, které v březnu rozzáří záhony žlutou, bílou i fialovou. Brzy se k nim přidávají jemné modrofialové květy kosateců sítkovaných a zlatavé narcisy »Carlton«. Květen patří fialovým kulovitým květenstvím česneku »Purple Sensation«. Od června se záhony rozvíjí modrofialovými klasy šanty a šalvěje hajní »Caradonna«. Postupně přibývají žluté třapatky zářivé »Goldsturm«, fialová a bílá třpatka nachová, vzdušná struktura sporýše argentinského, později květenství rozchodníkovce »Herbstfreude«. Jemnou strukturu přináší česnek kulatohlavý, a nakonec podzimní astra keříčkovitá. Celoroční dojem doplňuje jemný pohyb a textura kavylu tenkého »Pony Tails«, který záhon zjemňuje a propojuje.

Možná jste si všimli, že výsadby nejsou zamulčovány kůrou, jak bývá běžné, ale štěrkem. Tento způsob mulčování má řadu výhod – stabilizuje teplotu a vlhkost půdy, brání růstu plevelů, podporuje přirozené chování rostlin, zvýrazňuje barvy květů a struktury listů, a především zůstává dlouhodobě stabilní – na rozdíl od organického mulče

(kůry) se nerozkládá, nerozfoukává a nemusí se pravidelně doplňovat. Spousta lidí si myslí, že štěrky jen „peče“, ale ve skutečnosti pomáhá rostlinám zvládat letní vedra – ačkoliv to může znít nelogicky. Přes den se sice rozpálí, ale zároveň zabraňuje rychlému vysychání půdy pod sebou a chrání kořenový systém před přímým sluncem.

Přesto přiznávám, že chybami se člověk učí – a kdybych dnes vybírala znovu, zvolila bych raději jemnější frakci štěrku. Záhony by tak působily mnohem jemnějším, sjednocenějším dojmem a jejich údržba by byla o něco jednodušší.

I když jsou trvalky relativně nenáročné, trochu péče jim rozhodně prospívá – vlastně je nezbytná. Záhony jsou navrženy tak, aby zvládly suchá léta i běžné podmínky městského prostředí, ale pravidelná údržba a občasná závlhka pomáhá zachovat jejich vitalitu a krásu. Někdy je potřeba odstranit odkvetlé květy a tím podpořit další kvetení, na jaře a na podzim pročistit záhony, odstranit uschlé části rostlin a během roku vytrhávat případné plevely. Závlhku, zvláště v prvních letech, ocení především mladé rostliny během horkých a suchých období. Mulč z drčeného štěrku pak pomáhá vlhkost v půdě udržet déle.

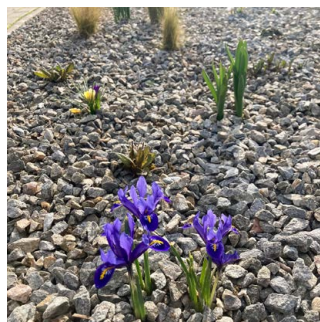
Trvalkové výsadby nejsou „na jedno použití“. S každým rokem se zpevňují, stávají se odolnějšími a krásnějšími a – především – stávají se součástí života obce. Možná vám už teď udělaly radost cestou do práce, na nákup, při venčení psa, nebo jen tak při procházce naším městečkem. Možná jste v nich zahlédli včelu, motýla, nebo na chvíli zpomalili a nechali se potěšit barvami a vůní rostlin, které přinášejí radost a klid v duši.

Chtěla bych poděkovat městu za důvěru a možnost tyto projekty zrealizovat. Zároveň bych si dovolila poprosit vás, obyvatele města, o ohleduplnost: prosím, nevjíždějte do záhonů autem, neničte rostliny a neodnášejte si je domů. Každá z nich je součástí celku, který může fungovat jen díky vaší péči a ohleduplnosti. Dopřejme záhonům prostor růst, sílit a přinášet radost všem, kdo kolem nich procházejí.

Děkuje Diana Skalníková

Včely hodující na česneku kulatohlavém

Kosatec sítkovaný na přelomu února/března

Přelom červen/červenec a záhon na ul. Hvozdecká/9. května

Záhony (ul. Hvozdecká a Na Bílém potoce) v průběhu roku (zleva) květen, červen, srpen

Příběhy našich sousedů

Ve čtvrtek, 20. února, se v Brně v divadle Radost uskutečnilo slavnostní zakončení projektu Příběhy našich sousedů. Tento projekt, který zastřešuje nezisková organizace Post Bellum, si klade za cíl propojit generace formou mezigeneračního dialogu, posílit demokratické hodnoty, úctu k našim předkům či umění naslouchat jejich příběhům. Žáci naší školy se do této akce také zapojili a pod vedením paní učitelky Hany Krejčové vyzpovídali pamětníka 20. století z Veverské Bítýšky – paní Marii Daňkovou. Její vzpomínky nahráli a zpracovali do podoby rozhlasové reportáže. V této audionahrávce zazněly vzpomínky paní Marie na závěr druhé světové války. Pamětnický příběh představili veřejnosti na divadelních prknech žáci naší školy spolu s dalšími pěti žákovskými týmy z Brněnska.

Lyžařský zájezd do Itálie

V neděli, 2. března, se skupina třiceti žáků a čtyř učitelů vydala autobusem na lyžařský zájezd do Itálie. Stalo se tak krátce před půlnocí a autobus plně utíchl až těsně před příjezdem do hotelu Bella Italia. Po 10:00 už stáli na svahu v lyžařském středisku Sappada. Toto středisko bylo ideální pro rozlyžování všech účastníků, protože sjezdovky nebyly tolik náročné na zdolání a středisko bylo přehledné díky své menší rozloze. Kolem 16:00 se shromáždili u autobusu, aby se navrátili do hotelu ubytovat a posléze i navečeřet. Zbytek dnů se po snídani odvíjel dle podobného harmonogramu, jen s tím rozdílem, že se lyžovalo v nádherném středisku Zoncolan, které nabízelo široké spektrum nejrozličnějších druhů sjezdovek, snowpark, mnoho restauračních zařízení, možnost pohladit si lamy v ohradě a překrásné výhledy na okolní vrcholky hor. Z nejvyššího vrcholu tohoto střediska šlo dokonce i vidět na moře. Jelikož počasí přálo každý den, tak azurová obloha zprostředkovávala opravdu pohádkové prostředí po dobu celého zájezdu. V pátek se všichni před třetí hodinou odpolední rozloučili se všemi svahy a bezproblémově se po půlnoci navrátili za svými rodinami s hromadou nových zážitků.

Zápis do 1. tříd a den otevřených dveří na naší škole

V pondělí, 7. dubna, proběhl na naší škole zápis do prvních tříd spojený s tradičním dnem otevřených dveří. Od 15 do 18 hodin se škola otevřela budoucím prvňáčkům, jejich rodičům i široké veřejnosti. Pro malé školáky jsme připravili dobrodružnou Oříškovou misi. Na osmi stanovištích plnili zábavné úkoly, díky kterým si mohli vyzkoušet, jaké to je být školákem. Nechyběly aktivity zaměřené na jemnou motoriku, logické myšlení, pohyb i kreativitu – a hlavně radost z objevování! Rodiče a návštěvníci si mezitím mohli prohlédnout prostory školy a seznámit se s jednotlivými vyučovanými předměty. Učitelé rádi odpovídali na dotazy a přiblížili, co všechno naše škola nabízí.

Osmáci v krajském kole soutěže Finanční gramotnost

Po úspěšném postupu z okresního kola tým složený ze žáků 8. B úspěšně reprezentoval naši školu v krajském kole soutěže Finanční gramotnost. Tato soutěž je zaměřena na rozvoj dovedností v oblasti finančního plánování, hospodaření s penězi a ochrany před finančními podvody.

Tým ve složení Julie Krupanská, David Sedlák, Monika Fitzová a Adam Hamřík se v krajském kole pustil do zpracování náročné případové studie, kterou poté obhájoval formou online prezentace před odbornou porotou složenou ze zástupců Ministerstva financí, České spořitelny a Pedagogické fakulty Univerzity Palackého. Naši osmáci si vedli skvěle – za svůj výkon si odnesli 3. místo v Jihomoravském kraji. Zaslouží si velké uznání za své nasazení, pečlivou přípravu a týmovou spolupráci. Navíc jejich bodový zisk by v některých jiných krajích stačil i na postup do celostátního finále.

Škola v přírodě

Hned po Velikonocích se žáci čtvrtého a pátého ročníku proměnili ve studenty čar a kouzel z Bradavic. Hned po příjezdu do hotelu Vyhlídka v Blansku je kouzelný klobouk rozdělil do kolejí a mohli navštívit vybrané vyučovací předměty – astrologii, obranu proti černé magii, lektvary, bylinkářství, létání na koš-

těti a runy. Získali spoustu nových vědomostí a dovedností. První den jsme pak společně završili táborákem a opékáním marshmallows. Na středu a čtvrtek jsme si pozvali posily – animátory z Newman school, kteří nám nabídli další originální kouzelné aktivity. Žáci si vyrobili hůlky, zahráli famfrpál, večer se vydali na tajemnou stezku začarovaným lesem, kde mohli potkat mozkomory, kentaury nebo třeba pavouka Aragoga a další tajemné bytosti. Celý pobyt jsme završili kvízem o světě Harryho Pottera a promítáním filmu. Byly to naplněné čtyři dny, které si jistě budeme všichni dlouho pamatovat.

Oslava dne Země na naší škole

Ve středu, 7. května, jsme na naší škole oslavili den Země. Celý den byl věnován poznávání přírody, udržitelnosti a environmentálním tématům. Třídy 1. stupně strávily dopoledne venku v okolí školy, kde poznávaly místní ekosystémy – pole, louky a jejich rostlinné i živočišné obyvatele. Navštívily také čističku odpadních vod a seznámily se s významem chráněných území v našem okolí. Děti si formou her a pozorování prohloubily vztah k přírodě, kterou denně míjejí. Žáci 2. stupně se ponořili do netradičního tématu – „Cesta čaje“. Deváťáci si připravili několik stanovišť pro své mladší spolužáky z 6. až 8. ročníku. Na jednotlivých zastávkách této „čajové cesty“ se žáci dozvěděli, kde se pěstuje čajovník, jaké existují druhy čajů, jaká rizika přináší plantážnictví a jakou roli hraje značka Fairtrade v ochraně lidí i přírody. Celý den se nesl v příjemné atmosféře objevování a spolupráce a připomněl nám, jak důležité je chránit naši planetu nejen 7. května, ale každý den.

Čarohrátky

V pátek, 25. dubna, jsme v družině měli celodružinovou akci Čarohrátky. Hned na úvod nás čekalo přísné přivítání ředitelky školy Čar a kouzel, do které jsme přišli vhodně ustrojeni a připraveni. Nejdříve jsme si provedli obličejovou rozcvíčku. Potom následovaly praktické zkoušky, kterak se na koštěti sedí a jak se koště řídí a malé cvičení v předávání kouzelnické hůlky. Přítomní učni čar a kouzel byli rozděleni do šesti tříd, ve kterých jsme se postupně učili: dovednosti v obratnosti, motoriku rukou i nohou, postřeh, trpělivost, posilování, rychlý přesun, spolupráci. Na jídelničku byla již tradičně žabí stehýnka s výběrem dvou omáček a chlebovou přílohou. Kromě této speciality jsme měli bohatou ochutnávku rozličných přísad vhodných do lektvarů. Posilnění jsme se vrhli na opravdové čary a kouzla: duhový talíř, vířivé barvy, tančící rozinky. Domů jsme si odnášeli zvláštní vysvědčení, mnoho zážitků a kouzelný amulet. Více se dozvíte, pokud si prohlédnete bohatou fotodokumentaci.

Úspěch žákyň naší základní školy ve výtvarné soutěži

Povodí Moravy vyhlásilo pro tento školní rok 20. ročník soutěže VODA ŠTĚTCEM A BÁSNÍ. Letošní téma „Voda

a hmyz“ oslovilo velký počet škol. Do soutěže bylo zasláno 1064 obrazů. Naše škola se této soutěže zúčastnila poprvé a hned úspěšně. Krásné 3. místo ve své kategorii vyhrála Julie Krupanská z 8. B s obrazem Dotek na vodní hladině a speciální Cenu ředitele správy Povodí Moravy vyhrála Aneta Hrušková z 9. C s obrazem Včelí tanec u jezera. Již teď se těšíme na vyhlášení dalšího ročníku, kterého se opět rádi zúčastníme.

Poznávací zájezd do Anglie

V květnu se skupina našich žáků ze sedmých, osmých a devátých tříd zúčastnila poznávacího zájezdu do Anglie. Cesta na Britské ostrovy byla zahájena v pondělí 12. května. Odměnou za dlouhou a náročnou cestu nám bylo překvapivě slunečné počasí v Londýně, které vydrželo po celý zbytek pobytu. Kromě hlavních lákadel britské metropole, jako jsou London Eye, Tower Bridge nebo Buckingham Palace, jsme také navštívili známou atrakci London Dungeon. Tam se žákům doslova tajil dech při setkání s temnou stránkou londýnské historie a postavami jako Guy Fawkes nebo Jack Rozparovač. Po intenzivním dni v Londýně čekalo žáky další dobrodružství – setkání s britskými hostitelskými rodinami ve městě Hastings, kde byli ubytováni po celý týden. Kromě poznávání pamětihodností a přírody tak dostali jedinečnou příležitost vyzkoušet si komunikaci v angličtině a nahlédnout do života britské domácnosti. Program celého týdne byl opravdu bohatý. Navštívili jsme majestátní hrad Dover, obdivovali katedrálu v Canterbury, prošli se po pobřeží v pestrém Brightonu a užili si dechberoucí výhledy na bílé útesy v Eastbourne. Závěrečný den jsme věnovali samotnému městu Hastings. Prošli jsme si jeho historické centrum, vystoupali na zříceninu hradu s výhledem na moře a nahlédli i do pašeráckých jeskyní, které městu propůjčují tajuplnou atmosféru. Zájezd nebyl jen o památkách a angličtině. Byl to týden plný zážitků, smíchu, objevování a překonávání obav z neznámého. Mnozí z nás poprvé mluvili anglicky s rodilými mluvčími, někteří poprvé jedli brambůrky s octem. Vzpomínky, které jsme si z Anglie přivezli, nám zůstanou ještě dlouho. Zážitky z Anglie nás inspirovaly – a další výprava určitě není daleko!

Kolektiv zaměstnanců ZŠ

Jaro v naší mateřské škole

Po dlouhém zimním období se jistě všichni těšíme, až nás zahřejí první sluneční paprsky. Nejinak je tomu i v naší mateřské škole. Mezi dětmi se šíří radost, když vymění teplé zimní bundy, čepice a rukavice za jarní mikiny a tenisky.

Jarní období je spojeno s tradičními svátky a jarními rituály. Na vycházkách sbíráme klacíky, dřívka, trávu, první kytičky, kamínky, větvičky a nápadité přírodniny, ze kterých děti poté vytváří různé výrobky. Tradicí se stala výroba Moreny, kterou děti vytvořily z mnoha různých přírodních materiálů a kterou na vycházce vyprovodily na její poslední cestě. Stalo se tak 21. března, kdy vyparáděnou Morenu pustily po řece a tím se definitivně rozloučily se zimou.

A potom nastává čas přípravy na Velikonoce, čas tvoření velikonočních kuřátek, pomlázek, barvení vajíček, malování přáníček, setí obilíčka a výroby květináčků.

I když se s dětmi věnujeme různým vzdělávacím tématům, celým jarním obdobím se prolínají aktivity spojené s tímto časem. Děti se učí poznávat jarní kytičky, rozeznávat znaky jara, seznamovat se s probouzející přírodou, s živočichy po zimním spánku, rozeznávat druhy ptáčků, poznávat stromy a keře, pozorovat mláďata. To vše upevňujeme na procházkách a při pobytu venku.

Stává se nám, že po cestě děti okouzlí nějaká pěkná zahrádka, u které se zdržíme, pozorujeme a obdivujeme.

A tak se těšíme, že se možná zastavíme i u vás.

Čarodějnický rej ve školce

V dubnu se děti těší a připravují se doma i v mateřské školce na poslední den v měsíci, kdy se ve školce potkávají Čarodějnice. S přípravou pomohou rodiče a den čarodějnic může začít. Paní učitelky si nachystaly pro děti hravé netradiční aktivity. Tak třeba se prolétly na koštěti, hledaly pavouky v čarodějnickém hradě a vařily čarovný lektvar. Odměnou za splnění úkolů byl pamlskek ve tvaru pavouka, diplom pro čarodějnice a v neposlední řadě šťastný úsměv dobrý pocit z prokázané odvahy. V proměně kostýmů předvedly svoji fantazii děti i rodiče. Už teď se děti těší na další společné zážitky!

Výlet do ZOO Jihlava

Úterý 20. května bylo dnem, na který se děti z mateřské školy moc těšily, jely totiž na společný výlet do ZOO Jihlava. Ráno děti s batůžky na zádech nastoupily do připravených autobusů plné očekávání, která zvířata z těch, o kterých jsme si celý týden povídali, na ně v ZOO čekají. V Jihlavě sice na děti nevykouklo sluníčko, ale atmosféru přesto rozjasnily úsměvy. Každá třída si vybrala svoji trasu prohlídky a po svačince se už děti vypravily za zvířátky. Nadšeně pozorovaly zvířecí svět. Zaujalo je dovádění vyder, pošťuchování opic, ladná chůze žirafy či hrátky

medvědů. Opouštět svět zvířat se dětem nechtělo, a tak, sice unavené, ale plné zážitků, jenom nerady nastoupily do autobusů. Celou cestu domů se ozývalo štěbetání povídajících si dětí o povedeném výletě.

kolektiv zaměstnanců MŠ

Hudební obor

V průběhu školního roku jsme pořádali velký počet vystoupení pro rodiče, děti a veřejnost. Koncerty byly tematicky zaměřené – například Pohádkový večer, Koncert rodinných týmů, celoškolní, na kterých vystupovali žáci všech nástrojových skupin, a také oborové, na kterých každé studijní zaměření připravovalo celovečerní program.

Mezi výjimečné události každoročně patří Absolventské koncerty. V letošním roce jsme pořádali dva koncerty, na kterých vystoupili absolventi I. a II. stupně. V příjemné atmosféře zaplněného sálu ZUŠky zazněly skladby vážné i populární, sólové i v souborových uskupeních, a s krátkým vystoupením se představily žákyně tanečního oboru. K úspěšnému završení vzdělání blahopřejeme našim absolventům i jejich učitelům, kteří je po dobu studia provázeli.

V letošním školním roce ukončili studium v hudebním oboru tyto žáci:

Absolventi I. stupně: **Magdaléna Hustá** – hra na klavír (ped. vedení BcA. Iva Hrbáčková), **Barbora Kuchynková** – hra na housle (ped. vedení Mgr. Martina Brabcová), **Šimon Lajcman** – hra na klarinet (ped. vedení Mgr. Josef Kolář), **Dalibor Mika** – hra na kytaru (ped. vedení Mgr. Juraj Markuš), **Dorota Pekaříková** – hra na akordeon (ped. vedení Žaneta Vítová, DiS.), **Štěpán Králík** – hra na elektrickou kytaru (ped. vedení Mgr. Juraj Markuš).

Absolventi II. stupně: **Klára Spiříková** – hra na klavír (ped. vedení MgA. Vanesa Ignatova-Grabon), **Kristýna Kudláčková** – hra na housle (ped. vedení Mgr. Martina Brabcová)

A žákyně tanečního oboru:

Viktorie Auxtová, Hana Juzková, Nikola Seidlová, Kristýna Konopáčová (ped. vedení Michaela Hosová, dipl. um.).

Milí absolventi, přejeme vám, ať vás umění provází po celý život a je pro vás stále zdrojem radosti a inspirace.

Úspěchy žáků v soutěžích

Naši žáci se 6. a 7. května zúčastnili celostátní přehlídky Svitavské komoření a zanechali skvělý dojem!

KLAVÍRNÍ DUO Magda Škarohlídová a Jakub Madarász (ved. MgA. Vanesa Ignatova-Grabon) Zlaté pásmo.

Všechny kapely předvedly parádní výkony!

PEOPLE Stříbrné pásmo a ocenění poroty Kryštofu Šebkovi za mimořádnou hru na trombon (Anna Kondrová – klavír, Zora Sovová – elektrická kytara, Kryštof Šebek – trombon, Ondřej Sova – baskytara, pedagogické vedení: Žaneta Vítová, DiS.)

THE BEATÝŠKA Stříbrné pásmo a ocenění poroty Ondřeji Vévodovi za mimořádnou rytmiku (Viktorie Auxtová, Eliška Drábíková a Monika Fitzová – zpěv, Michal Hoďák – baskytara, Ondřej Vévoda – bicí nástroje, Vojtěch Trnavský – klavír, František Juzek a Štěpán Králík – elektrická kytara, pedagogické vedení: Filip Zázvorka, DiS.).

KRYŠTOF KUDLÁČEK TRIO

Stříbrné pásmo a ocenění poroty Kryštofu Kudláčkovi za autorskou tvorbu a přístup k jazzu (Ondřej Sova – baskytara, Kryštof Kudláček – elektrická kytara, Jan Tichoň – bicí nástroje, pedagogické vedení: MgA. Vladimír Micenko).

Blahopřejeme k vynikajícím úspěchům, kterých naši žáci na soutěži dosáhli!

MIA Dance Festival, 8. 5. 2025 Brno

Žákyně tanečního oboru se zúčastnily postupové taneční soutěže Mia Dance Festival. Jak soutěžní den hodnotila jejich učitelka Michaela Hosová? „Moc jsme si užívali přátelskou atmosféru, ohromný prostor a úžasné publikum. Lehká nervozita byla, ale choreografie děvčata zvládla na jedničku a odměnou jim byla tři první místa!“ Gratulujeme:

Julie Messiah (Kočíčka)

Rozárie Kozlíková (Černý panter)

Viktorie Auxtová, Gabriela Vlčková, Sabina Mikešová, Justýna Titzová, Kristýna Konopáčová, Hana Juzková a Nikola Seidlová (Polovecké tance)

Zájezd na muzikál

V rámci dlouhodobého projektu Kultura na pokračování aneb zájezdy na divadelní představení pro děti a rodiče jsme se vydali v sobotu 17. května 2025 do Městského divadla Brno na muzikál Mamma Mia! Představení bylo naprosto úžasné a vtipné – strhující hudba, skvělé pěvecké výkony, nápadité kulisy a nádherné kostýmy vytvořily nezapomenutelnou atmosféru. Velmi jsme si muzikál užili. Zájezdu se zúčastnili žáci a učitelé ZUŠ Kuřim a jejich rodinní příslušníci. Za příspěvek na autobusovou dopravu děkujeme firmě Hartmann Rico.

Výtvarná tvorba

Chantal van der Wal ze třídy Dagmar Bočkové úspěšně vykonala přijímací zkoušky na Střední školu umění a designu v Brně a byla přijata do oboru Grafický design i Motion design, který pro své studium upřednostnila. Srdečně gratulujeme a přejeme mnoho úspěchů ve studiu. Závěrečná vernisáž žáků výtvarné tvorby s výstavou absolventských prací Chantal van der Wal se bude konat v pondělí 16. června 2025 v 17:00 a začne v učebně výtvarného ateliéru. Fotky z akcí školy si můžete prohlédnout na facebookových stránkách a na webu: zus-kurim.cz

Těšíme se na vás na tato závěrečná vystoupení, kterými ukončíme školní rok 2024/2025:

18. června Slavnostní koncert k 75. výročí založení hudebního školství ve Veverské Bítýšce
začátek v 18:00, Kulturní dům Veverská Bítýška, účinkují: Tišnovský komorní orchestr a žáci základní umělecké školy

19. června Společný koncert bicích tříd, Zahrádka
Café U Palce, Tišnov

23. června 10. Žákovský večírek, začátek v 17:30, sál ZUŠ, účinkují žáci hudebního oboru

Přejeme všem čtenářům Zpravodaje a příznivcům základní umělecké školy krásné léto se spoustou nevšedních zážitků.

Za zaměstnance základní umělecké školy Iva Hrbáčková

SETKÁNÍ NA PRKNECH

13. - 15. června 2025
Veverská Bítýška, Kulturní dům

Pátek 13. 6.
17:00 DS Svatopluk, Hodonín, **Mořský racek a Já jsem Herbert** (MS)
18:30 HOST: Petr Váša, fyzický básník, **One man show** (VS)
19:00 SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ SETKÁNÍ NA PRKNECH s hosty
19:15 DS Blažena, Blázovice, **Která jste která** (VS)
21:00 Divadlo Prkno, Veverská Bítýška, **Tři banánové krabice** (MS)

Sobota 14. 6.
16:00 Divadlo Haná, Vyškov, **Zařídili to Povondra** (VS)
17:15 Tereza Vítková, absolventské představení **Dávám, tedy jsem** (MS)
18:00 Divadlo Haná, Vyškov, **Copak tu nezbylí lidé?** (VS)
19:30 HOST: Filip Teller a Pavol Šerif, **Čecháči a Čoboláci** (VS)
21:00 SoLiTEater, Praha, **PŘEDPREMIÉRA: Žid** (MS)
Po skončení následuje vyhlášení CENY DIVÁKA a POŘADATELŮ (MS)

Neděle 15. 6.
14:00 Divadlo NAVLNCE, Veverská Bítýška, **Pohádka Od srdce** (MS)
15:00 HOST: Divadlo Koráb, Brno, **Pohádka pro 3+1 prasátka** (VS)
(VS) - Velký sál, (MS) - Malý sál

Vstupné dobrovolné!

Pečeme s Prknem!
(Zúčastněte se naší tradiční akce „Peču s Prknem“ – oceníme každou sladkou nebo slanou dobrotu, kterou přinesete!)

Děkujeme za podporu Městu Veverská Bítýška

SLAVNOSTNÍ KONCERT k 75. výročí založení hudebního školství ve Veverské Bítýšce

TIŠNOVSKÝ KOMORNÍ ORCHESTR & žáci ZUŠ Kuřim

Kulturní dům Veverská Bítýška
středa 18. června 2025 v 18:00 hodin

Dirigují Tomáš Křemen a Tomáš Kalousek.

Koncert pořádá Základní umělecká škola Kuřim, pobočka Veverská Bítýška
za podpory města Veverská Bítýška. Vstupné dobrovolné.

Jakubské hody 2025

Vážení spoluobčané,

rádi bychom vás jako chasa pozvali na letošní Jakubské hody, které se uskuteční **25.–27. července 2025**.

V těchto dnech intenzivně pracujeme na přípravách. Nacvičujeme tance, učíme se nové písničky, oprašujeme ty staré, plánujeme, šijeme, žehlíme, navazujeme nová přátelství. Přípravy vyvrcholí v pátek 25. července, kdy ozdobíme a postavíme na náměstí máju, symbol hodového veselí, který budeme pečlivě hlídat.

V sobotu 26. července se dopoledne vydáme do ulic našeho města, abychom vás na hody osobně pozvali, nabídli vám rozmarýnku a hodové víno k okošťování. V sobotu odpoledne projde městem také průvod všech krojovaných, při němž si stárci vyzvednou své stárky. Průvod zakončíme na náměstí, kde požádáme pana starostu o předání hodových práv. Zatančíme vám besedu a v programu vystoupí se

svým pásmem krojované děti. Večer se na vás od budeme těšit v sále kulturního domu na hodové zábavě. Odpoledne a večer nás doprovodí dechová hudba Blučínáci a večer se přidá ještě naše hodová stálce, cimbálová muzika Kyničan.

Nedělní program zahájíme krojovanou mší svatou v kostele svatého Jakuba. Nedělní odpoledne pak tradičně patří posezení u cimbálu v kulturním domě. Přijďte si zapívat a zatancovat společně s námi za doprovodu skvělé cimbálové muziky Pajtáš. Během odpoledne vystoupí malí i velcí členové chasy.

Pokud tedy ještě nemáte na poslední červencový víkend žádné plány, budeme moc rádi, když se k nám připojíte a oslavíte svátek svatého Jakuba s námi. Vždyť hody jsou skvělou příležitostí k setkání. Těšíme se na tradice, hudbu, tanec, zpěv i na vás!

Krojovaní Veverská Bítýška, z.s.

Letní prohlídky kaple Matky Boží

Přijede vám v létě návštěva? Vezměte ji na prohlídku kaple Matky Boží u hradu Veveří. Místo je spojené se sv. Zdislavou, bratrem Karla IV. Janem Jindřichem nebo švédským králem Gustavem IV. Adolfem. O prázdninách navíc máte jedinečnou příležitost si tuto památku prohlédnout na vlastní oči – a dokonce uvidíte i kopii obrazu Madony z Veveří, která je umístěna na bočním oltáři. Kaple je pravděpodobně starší než sám hrad Veveří a její vznik lze klást někde kolem roku 1200. Běžně není veřejnost přístupná, je ale oblíbeným místem konání svateb a je zde každoročně sloužena mše svatá u příležitosti svátku Nanebevzetí Panny Marie.

Letní otvírací doba by podle Farnosti Veverská Bítýška i v roce 2025 měla být podobná jako na hradě Veveří, tedy denně kromě pondělí přibližně od 10 do 16:30 hodin. Zavřeno bude v týdnu od úterý 5. srpna do neděle 10. srpna, protože v těsné blízkosti kaple se bude připravovat a poté probíhat hudební festival Hradů CZ a na prohlídky by nebyl potřebný klid.

Eva Obůrková

Spustili jsme přihlašování na nový školní rok

Konec školního roku ve Veverce byl ve znamení dokončování výtvarných i keramických projektů. Malí keramici dotvářeli své příšery, výtvarníci se pustili do malby draků, dospěláci finišovali s výrobky na výzdobu svých zahrad. Panovala pohodová tvořivá atmosféra.

1. června pravidelně spouštíme **přihlašování na nový školní rok**. Pokud máte chuť se k nám v novém školním roce přidat, neváhejte. Otevíráme pro děti spoustu výtvarných i keramických kroužků, opět i jeden kroužek šití a zcela nově fotografický a dramatický kroužek. Vše najdete v naší nabídce na www.helceletka.cz.

Léto ve znamení táborů

Na letní prázdniny jsme připravili pět příměstských a dva pobytové tábory. Opět budou ve znamení sportu, tvoření a her. Na dvou táborech máme poslední volná místa.

Výtvarné putování do světa Pořouchů: 4.–8. 8. 2025 (3 místa)

Cesta kolem světa: 30. 6. – 4. 7. 2025 (2 místa)

Pokud se vám některý z táborů líbí a již máme obsazeno, zkuste se přihlásit jako náhradníci.

V DUBNU A KVĚTNU JSME PŘIPRAVILI AKCE PRO RODINY S DĚTI.

Čarodějnické odpoledne

bylo ve znamení soutěží v čarodějnickém duchu. Děti vařily lektvary, získávaly kouzelné klíče, připravovaly čarodějnickou hostinu, zachraňovaly dračí vejce či nemocného čaroděje.

Dobrodružo

V polovině května jsme v Björnsonově sadu v Brně připravili akci Fimfárum. Děti procházely vesnicí a setkaly se s pohádkami Jana Wericha. Plnily kouzelné přání zlaté rybky, hrály karty s příšerami a Frantou Nebojsou, zavítaly do líné pohádky, snažily se zachránit nosatou princeznu, obehřát lakomou Barku a na závěr bojovaly

s neřestmi ve společné hře. Celé odpoledne probíhalo v kooperaci rodičů s dětmi.

Pohádková cesta

Školní rok jsme už jako pravidelně ukončili Pohádkovou cestou. Na akci se podílely děti z našich kroužků, které už v průběhu května připravovaly kulisy a rekvizity na svá stanoviště. Patří jim velký dík a poklona za to, jak zvládly přípravu i samotnou akci, kdy si musely svá stanoviště nejen nachystat, ale i odmoderovat. Účastníci akce se setkali s loupežníkem Karabou, Helo Kitty, Karkulkou, Šípkovou Růženkou, Rebelkou, Mimoni, Čtyřlístkem či Alenkou z říše divů.

Děkujeme všem rodičům za podporu při akcích a těšíme se na vás v novém školním roce plném tvoření a zážitků.

Eva Heroudková, vedoucí pobočky Veverka, SVČ Helceletka

Den dětí

Děti jsou důležitou součástí budoucnosti. To si uvědomoval již v roce 1920 při založení Národního shromáždění Turecka tehdejší ochránce národních práv. V Turecku byl 23. duben ustanoven jako Den dětí, který je v Turecku dodnes uznávaným státním svátkem.

V Ženevě se 1. června 1925 konala Světová konference pro blaho dětí. Bylo doporučeno, aby byl stanoven den dětí, který by se slavil po celém světě. Ve stejném čase probíhal v San Franciscu festival Dračích lodí. Na tento festival přivedl čínský generální konzul mnoho čínských sirotek. Chtěl tím přimět společnost, aby se začala zabývat potřebami dětí. Tyto dvě události určily později datum, kdy se začal Den dětí oficiálně slavit.

Mezinárodní demokratická konference žen v roce 1944 vyhlásila 1. červen jako Den pro ochranu dětí. Jedním z důvodů k vyhlášení tohoto dne bylo i masové zabíjení žen a dětí v Lidicích (1942) a ve francouzském Ouradouru (1944). Šlo také o připomínku sirotek v San Franciscu.

Od konce druhé světové války se objevovaly další snahy, jak si připomínat a zajišťovat potřeby dětí a nutnost vytvářet podmínky pro jejich vývoj a přístup ke vzdělání na mezinárodní úrovni. To vyjadřovala Deklarace o právech dítěte (1959) a Úmluva o právech dítěte (1989). (zdroj WIKIPEDIE)

Oslavy dětského dne mají různé podoby. Jsou zaměřené na to, aby se děti bavily, soutěžily, něco zajímavého viděly, vyzkoušely. Důležité jsou v tu chvíli rozzářené dětské oči. Jejich smích a spokojený výraz. Tak jako 31. 5. v sobotu odpoledne na louce za závody HARTMANN - RICO, kde se uskutečnil Rodinný den – FARMA. Jak název napovídá, soutěže byly tentokrát ve farmářském duchu. Na různých stanovištích si děti vyzkoušely činnosti spojené s péčí o zvířata a zahradu. Na soutěžící děti „dohlížely“ skutečně velcí pomocníci, kteří nemohou chybět při pracích na poli. Prohlídku traktorů umožnil místní farmář. Děti za

každý splněný úkol dostaly vajíčko, které v krámku vyměnily za malou hračku, pochutinku, ... I cvičení pejsci se svým programem si našli svoje diváky. Na jízdu na konících si musely děti chvíli počkat. Zájem byl velký. Pokud jste k večeru viděli na ulici chodit pomalované děti, byly to ty, které šly z Rodinného dne a nechaly si na obličej

namalovat obrázek. Nechyběli ani hasiči. Jak ti firemní, tak ti místní, kteří dorazili se svým novým hasičským vozidlem. Jak prohlásil jeden malý klučina: „Hasiči tam musí být, kdyby hořelo, aby to uhasili.“ Firemní hasičí vůz byl použit hned dvakrát. Poprvé, když hasiči ukazovali hašení požáru a podruhé, když chtěli trochu osvěžit vzduch. S velkou radostí probíhaly děti pod touto sprchou. Jen některé maminky, které nestačily včas zasáhnout si povzdechly: „nemáme nic na převlečení“. Tak jedno odpoledne pobavilo děti i dospělí. Díky všem, kteří pomohli s organizací.

Simona Bémová

Slešťůvka, děje se zde vůbec něco?

Je tomu více než rok, co jsem zde ve Zpravodaji popisoval dění ve Slešťůvce. Rád vám přiblížím alespoň co nejstručněji přehled aktivit, které se uskutečnily v uplynulém období.

TŮŇKA

Mám radost, že mi vedení města vychází vstříc. Bylo rozhodnuto a v únoru 2024 byla zbudována ve Stinné nivě tůňka, která zadržuje vodu nezbytnou pro vývoj obojživelníků a ostatního vodomilného osazenstva. V letošním roce zde již sídlí potápníci, vírníci, motýlice, vodoměrky, znakoplavky, hladinatky a pulci skokanů, a lze dále vyjmenovávat další a další nájemníky.

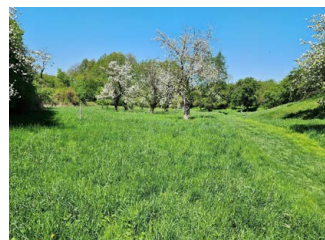
HADNÍK

Naši skauti postavili v květnu loňského roku hadník, který poskytuje chráněným plazům nejen pohodu, ochranu a příjemné prohřívání pod černou folií, ale i vhodné podmínky pro kladení vajec a jejich vývoj. Žije zde užovka obojková, slepýš křehký a ještěrka obecná.

JABLOŇOVÝ SAD

Od roku 2020 se pravidelně kosí a odváží biomasa z degradované louky v Jabloňovém sadu. I když se v počátcích soubor s porosty kopřiv jevil jako sisyfovský, nyní se v celém sadu rozprostírá téměř původní psárková louka. Dnešní pohled na ni je snad odměnou všem, kteří se na péči o ni podíleli. A snad potěší i ostatní při procházce Slešťůvkou.

EDUKACE

Rozšiřováním znalostí o zdejší fauně, flóře a ekologických souvislostech se snažíme vyvolat zájem veřejnosti o ochranu a snahu pečovat o tuto cennou lokalitu. Poznávání zdejších druhů, jejich vývojových nároků a cyklů nám může pomoci při volbě metod péče a ochrany naší Slešťůvky. Doposud zde bylo zjištěno 350 rostoucích druhů rostlin, více než 150 druhů hub, stovky druhů hmyzu a desítky druhů obratlovců. Mnohé z nich jsou vedeny v Červeném seznamu ohrožených druhů.

V letošním roce jsme poznávali toto bohatství Slešťůvky s žáky 5. tříd (třídní učitelka Mgr. Hana Skalická) a 7. tříd

(Mgr. Kateřina Hamříková) z naší ZŠ. Z Kuřimi přijely děti 3. a 4. ročníku ze ZŠ Divižna (třídní učitelka Mgr. Martina Heyerová). Snad tyto exkurze osloví a podnítl některého ze zúčastněných školáků k hlubšímu zájmu o přírodovědné obory.

Již brzy budou na Slunných loukách instalovány dvě nové informační tabule naší naučné stezky, které právě dorazily z tiskárny. Jsou zde prezentovány některé z 25 zde se vyskytujících rostlin začleněných do Červeného seznamu ohrožených druhů. Jmenovat můžeme například hlaváček letní, drchničku modrou, modřenec chocholatý, rozrazil rozproštěný, pomněnku řídkokvětou, pochybek prodloužený či mateřídoušku olýsalou. Jejich grafickou podobu stejně jako i všechny předchozí vytvořil bezplatně Ing. arch. Petr Bureš. Možná jsou stejně jako naše přednáška s botanikem Jaroslavem Čápem lákavým příspěvkem k naplnění pojmu edukace.

AKTIVITY PRO SLEŠŤŮVKU

V průběhu roku 2024 desítky našich skautů, zaměstnanců města, přátel a sympatizantů Slešťůvky vypomáhaly při údržbě porostů, shrabování a odvozu posekaných travin, klučení výmladků a čištění budek. Uskutečnil se již 4. ročník Běhu pro Slešťůvku, jehož organizace se tradičně zhostila Ing. Jarmila Novotná s podporou vedení a zaměst-

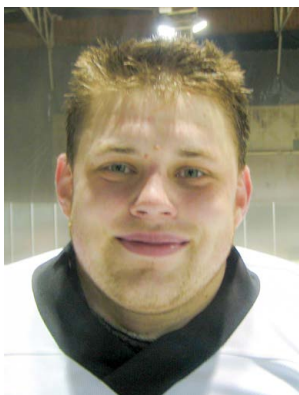
nanců města. Mám v archivu desítky fotografií z těchto akcí, které by svým objemem zabraly několik vydání Zpravodaje. Některé z nich jsou k nahlédnutí na našem facebooku www.facebook.com/slestuvka, na našich webových stránkách www.slestuvka.cz nebo na nástěnce na náměstí.

Karel Babiček

Slavíme titul i s Kometou Brno! Ať žije double!

Ve Věveřské Bítýšce vyrostlo nebo hrálo za 70 roků činnosti klubu mnoho vynikajících hokejistů. Mnozí z nich nastupovali v dorostenecké nebo juniorské extralize, další v krajských nebo druholigových týmech dospělých. Jeden z nich, Radek Patočka, to dokonce dotáhl v roce 1983 i do reprezentačního celku šestnáctiletých. Mezi nejúspěšnější členy našeho HC se v nedávných dnech zařadil i brankář Jan Švaříček, který po zisku titulu přeborníka okresu Blansko slavil i zisk trofeje v této zemi nejceněnější, tedy titul mistra extraligy České republiky, a to jako gólman-
ský asistent trenéra Kamila Pokorného. Ten byl mimochodem několik sezon naším protivníkem v dresu TJ Sokol Mostiště, když jsme hráli KSM na Vysočině.

Ve své hráčské kariéře prošel Honza Kometou coby žák, aby se poté přesunul v dorostu a juniorech do HC Ytong Brno, HC Berani Zlín, BK Mladá Boleslav a v dospělých nakonec do SHK Hodonín ve 2. lize. Odtud již jeho cesta vedla v roce 2008 do Věveřské Bítýšky, kde přispěl k zisku titulů

v létech 2020 a 2025 v OP Blansko, ke 2. místu v KSM Vysočiny 2016 a k vítězstvím na turnajích 2016 v Eindhovenu a 2018 na Kobra Praha cupu. Celkem má v našem dresu odchytáno 145 utkání a další ještě jistě přibudou.

Po vystudování trenérské licence začal vychovávat mladé brankáře nejprve v Itálii v Neumarktu/Egna nedaleko Bolzana ve 2. italské a Alpské lize. Tady působil od roku 2015 do roku 2019. Poté jej angažoval Václav Varaďa do Třince, potažmo Frýdku-Místku, kde sídlí jeho farma, a v roce 2022 již volal majitel Komety Libor Zábanský a následoval tedy návrat domů. V Brně má na starosti všechny brankáře od 15 letých až po A-tým. Jeho rukama prošli a do extraligy, reprezentace a NHL se i díky jeho práci dostali například Malík, Vejmělka, Dostál, Kavan a nakonec i Postava. A náš hokejový klub k tomu také přispěl svojí troškou do mlýna, protože před příchodem do Věveřské Bítýšky byl Honza rozhodnutý s hokejem úplně skončit. Ale jak sám řekl, citujeme: „Díky tomuto klubu a jeho hráčům se ve mně opět probudila láska k hokeji. Nikdy na to nezapomenu a spoluhráčům, vedení HC i městu Věveřská Bítýška za to budu do smrti vděčný.“

Takže gratulujeme a pojdme si užívat rok 2025, rok kdy se můžeme těšit ze zisku hned dvojice titulů!

BW Skalník, president HC

Tenisový club Veverská Bítýška

Tenis patří k nejpobulárnějším sportům na světě. Hrají ho miliony lidí od amatérů až po profesionály, a sledují ho miliony fanoušků. Elegantní a dynamický sport má bohatou a zajímavou historii, která sahá několik staletí zpět. Jak se mu daří u nás ve Veverské Bítýšce?

Znáte příběh našeho tenisového klubu? Jeho začátky i výhledy do budoucna? V roce 1972, po letech, kdy se tenis považoval za „buržoazní sport“, vznikl v našem městě tenisový oddíl pod hlavičkou TJ Jiskra Rico. Na úplném začátku stála obrovská chuť a odhodlání pár nadšenců – a hlavně společná práce. Díky pomoci dobrovolníků, členů tehdejší TJ i fotbalového oddílu se podařilo svépomocí postavit dva kurty. Samozřejmě, nestačilo jen nadšení – bez finanční podpory a materiální pomoci od tehdejšího podniku Rico by se to nepodařilo.

Dnes si můžete o našem klubu přečíst více na našich webových stránkách www.tcvb.cz a jsme také na Instagramu (@tcvb.cz).

A CO SE DĚJE TEĎ?

Nyní nás čeká další velká výzva – rekonstrukce klubových kabin. Budova pochází z přelomu 50. a 60. let, a i když prošla úpravami v 90. letech, dnes už je v havarijním stavu.

Kabiny před začátkem oprav, 2023

Současný stav, květen 2025

Vizualizace projektu – tak by měly kabiny vypadat po rekonstrukci

Nešlo to dál odkládat. Máme projekt, máme stavební povolení a víme, co je třeba udělat. Jen rozpočet ve výši 6,2 milionu korun byl příliš velké sousto.

Oslovili jsme různé firmy, podnikatele i státní instituce. Bohužel většina odpovědí byla zamítavá. Nejvíce nás zklamala Národní sportovní agentura, která sice vypsala dotaci přesně na takovou rekonstrukci, ale město už má více než 3 000 obyvatel, a tím jsme se automaticky ocitli mimo hru. Také od firmy Hartmann, se kterou jsme jednali o reklamní spolupráci, přišla zamítavá odpověď – a nabídka na příspěvek 5 000 Kč bohužel náš problém neřešila.

Přesto neztrácíme naději. Velkou podporu nám poskytlo Město Veverská Bítýška a Jihomoravský kraj, za což jim srdečně děkujeme. Na základě jejich příspěvku jsme projekt upravili a hledali způsoby, jak snížit náklady. A právě tady se ukázala síla komunity.

Děkujeme za nadstandardní a lidskou spolupráci firmám a osobám, bez nichž bychom se nikdy neposunuli tak daleko:

Atelier Tecl s.r.o. – Lukáš Tecl
IR Ehre s.r.o. – Ihor Ruddy
3JBUILDING s.r.o. – Jan Kříž
statik Stanislav Peša

ALE JEŠTĚ NEJSME U CÍLE

Na dokončení rekonstrukce stále chybí finance. Zároveň nezapomínáme na každodenní provoz klubu, práci s mládeží a rostoucí náklady. Podpora od tenisového svazu nebo státu je pro menší kluby prakticky nulová.

Proto se obracíme na vás – občany, firmy, rodiče, bývalé hráče, všechny, kterým není osud sportu ve městě lhostejný. Pomozte nám udržet tenis ve Veverské Bítýšce živý. Nejde jen o nás – jde o děti, které tu vyrůstají. O to, aby měly kde sportovat, kde se učit fair play, překonávat výzvy a trávit čas smyslně.

Na našem webu najdete seznam všech, kteří nám už pomohli – děkujeme jim z celého srdce.

A pokud i vy chcete být součástí tohoto příběhu, budeme za jakoukoli podporu vděční.

*S úctou a vírou, že to zvládneme společně,
Výbor tenisového klubu Veverská Bítýška*

Na soutoku s Vojtou Konopáčem

Sedmnáctiletý Vojta Konopáč zvládl nejpomaleji provedený „muscle up“ – cvik na hrazdě, kdy se přes shyb musíte pomalu posunout do vzporu. Obdivuhodná byla délka rekordu, a to 1 minuta a 8 vteřin. Díky tomu byl 1. září 2024 zapsán do české verze Guinnessovy knihy rekordů. Mladý muž je sportovec tělem i duší a je jasné, že za úspěchem stojí píle, ale i podpora rodiny. Za zapsání rekordu doslova „může“ jeho tatínek.

Jak to přesně proběhlo?

Díky tomu, že jsem tátovi ukazoval všechna videa s tímto cvikem a on viděl, že konkurence v tomto cviku není a že to vypadá neskutečně, byl to právě on, který mě k zapsání rekordu přivedl. Věděl, že v Pelhřimově existuje agentura a napadlo ho, že by bylo fajn, aby to bylo zaznamenáno někde, kde to zůstane na pořád. A tak to začalo. Pravdou je, že můj táta moc nesportuje, jen občas běhá. Vzorem jsou mi spíš vrstevníci nebo profesionálové, které sleduji na sociálních sítích.

Co je na tomto cviku to nejnáročnější, které svaly jsou v největší zátěži?

Je určitě potřeba extrémní síla v zádech a v celých rukou – biceps, triceps i ramena. Tím, že je to pomalý a kontrolovaný cvik, zapojuje se celé tělo, hlavně střed těla. Základ k tomuto cviku, je to že natrénujete muscle up v rychlosti a zvládnete ho udělat opakovaně několikrát po sobě. To zpomalení následuje poté. Ten cvik jsem zahlédl na sociálních sítích a chtěl jsem ho taky vyzkoušet. Postupně jsem to zpomaloval, trvalo to více jak rok. Od té doby, co jsem rekord loni dal, jsem to ještě posunul na 1 minutu a 17 vteřin. A chci na tom ještě dál pracovat. Pomalejší čas jsem zatím nikde nenašel, myslím, že je to možná i světový rekord a v kategorii teenager je to skutečně ojedinelé.

Jak dlouhý je výčet sportů, které aktivně děláš?

Cvičím hlavně kalisteniku – cvičení s vlastní hlavou B-), jako jsou stojky, shyby, přitahy nebo kliky na venkovním workoutovém hřišti. A to hlavně v Bítýšce na Ostrůvku, takže mě tam můžete potkat. Kromě toho se věnuji šplhu na laně bez přírazu, to znamená bez použití nohou. V minulém roce jsem vyhrál Mistrovství ČR v této disciplíně a tento rok jsem skončil na druhém místě. A poslední dobou jsem začal hodně běhat, připravuji se na půlmaraton, který poprvé poběžím na konci června v Brně.

Sportuješ každý den, a když nesportuješ, tak jak trávíš čas?

Poslední dobou ano, ale nemám každý den intenzivní trénink, protože potřebuji regenerovat. Jdu si někdy jen trochu zaběhat. Mám přibližně čtyři až pět intenzivnějších tréninků týdně a kombinuji to s odpočinkem. Ale spíš jedenkrát týdně nedělám nic. Protože studuji, tak

volného času tolik nemám, ale když ano, tak se věnuji svým sociálním sítím, natáčím a stříhám videa. Můžete si prohlédnout můj Instagram, Tik-tok a Youtube pod jménem @vojtaKonopac.

Jsi velmi aktivní na sociálních sítích, motivuje tě i zájem sledujících?

S touto aktivitou jsem začal před necelými dvěma lety. Sledujících mám momentálně v součtu okolo pěti tisíc. Je příjemné, že od nich cítím velkou podporu, mám tam komunitu lidí, kteří se o tento způsob cvičení zajímají a fandí mi. Jsou to fajn lidi, nemám tam žádné škaredé komentáře. Občas se mě ptají i na konkrétní radu, jak na cvičení, stravu a všechno okolo. Přes sociální sítě jsem potkal i lidi, s kterými teď také trénuji a jsou z nás přátelé.

Porad' těm, kteří by se rádi více věnovali sportu, jak utužovat pevnou vůli?

Určitě je potřeba u sportu, který si vyberou, hlavně ze začátku vydržet. Protože progres přijde později. Možná bude hodně lidí kolem, kteří vás budou ze začátku odrazovat, ale pak postupem času, jak i vy uvidíte pokroky sami na sobě, přijde i více motivace. Začne vás to mnohem víc bavit; i tím se buduje disciplína. Potom naskočíte na takovou tu vlnu, kdy vás to opravdu naplňuje. I okolí vás začne více podporovat. Já osobně jsem pár sportů vystřídal, ale to, co dělám

ted', mě neskutečně baví. Hlavní bonus je to, že mohu cvičit kdekoli na jakémkoliv místě, a ta komunita podobných sportovců, tam se cítím dobře. Sport vlastní vahou znamená mít kontrolu nad svým tělem, posilují celé tělo, není to nebezpečné. Hlídám si hodně i vitamíny, stravu a celkově to prospívá mému zdraví. Od doby, co pravidelně sportuji, mám dobrou imunitu a je i menší riziko zranění, protože mám zpevněné celé tělo.

Chtěl bys v budoucnu mít sport i jako své povolání?

Určitě bych se sportu chtěl věnovat i v budoucnu. Už začínám s trénováním dětí, takže si myslím, že v tomto směru bych chtěl pokračovat. Spojit to, že bych sportoval i závodil, a zároveň bych chtěl své zkušenosti předávat dalším zájemcům. Pomoci ostatním, aby se dostali dál ve sportech, které si vyberou. Vnímám, že moje generace je ve sportu spíš pasivní. Myslím, že pohyb je základ a v tomto věku je to hodně důležité. Potom si mladí lidé hledají zábavu v těch „horších“ věcech. Sport, když je člověk zdravý a mladý, je základ a je to důležité. Ta radost ze sportu, ta tam je. Potom i když dělám nějaké povinnosti, mám k tomu pozitivnější přístup, protože se to učím díky sportování. Protože i mně se někdy nechce a překonám to.

I tebe, jak ovšem přechozích hostů rubriky Na soutoku, se zeptám na místo, které máš v Bítýšce nejraději?

Určitě je to můj domov, a kromě toho je to zmíněné workoutové hřiště.

Děkuji za rozhovor; a ještě nějaký sportovní vzkaz pro naše čtenáře na samý závěr by nebyl?

Každý z vás, kdo jste zdraví, cvičte, využijte toho, pečujte o své fyzické i duševní zdraví. Starejte se o sebe, protože je to důležité.

Sportu zdar přeje Bc. Jarka Vykoupilová

TIPY NA VÝLETY PO OKOLÍ – CESTA ZA ZÁŽITKY PO UZEMÍ SVAZKU OBCÍ PANSTVÍ VEVEŘÍ

VEVERSKÉ KNÍNICE

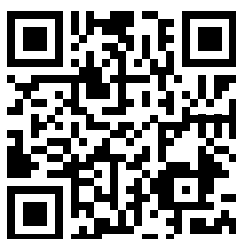
V okolí Veverských Kníníc je mnoho památek na lyrické povídky Mrštíkovy *Pohádky máje*.

Z Veverské Bítýšky je to necelých 10 km k soše Helenky, kterou vytvořil akademický sochař Emil Hlavica a v těsné blízkosti Podkomorské myslivny stojí od roku 1949. Pro pokročilejší cyklisty je kousek dále Helenčina a Říšova studánka. Dále se můžete vydat do Veverských Kníníc a občerstvit se ne-tradičními dobrotami ve venkovském bistro Průjezd*32 – ať už jen obloženým krajícem, polévkou, plněnou buchtou nebo farmářským půlkuřetem z grilu s pečenými bramborami. Na čepu mají Slavkovskou 11° i limonády, koláče i zmrzku pro osvěžení.

Po chvíli příjemného odpočinku vás čeká už jen šest a půl kilometru zpět do Bítýšky.

Přeji krásný výlet a pokud nám do redakce pošlete z této cesty fotku budeme rádi.

Roza

*Mapa trasy
mapy.com/s/nahetuguce*

Foto: Svazek obcí Panství hradu Veverí

O skautských klubovnách III (2017–2025)

Roky 1990–2017. Více jak čtvrt století! Doba, kdy se i náš bí-týšský skauting mohl bez zákazů a nařízení rozvíjet. Vlastně nejdelší období celého svobodného českého skautingu, který mohl plnit své poslání výchovného hnutí! Družinami, oddíly a střediskem u nás ve Veverské Bítéšce prošlo téměř 400 dětí a dospělých činovníků. Tisíce schůzek, stovky výprav, desítky letních táborů, expedic, mezinárodních setkání, světová skautská jamboree, Betlémské světlo, Tříkrálové sbírky, SOS Sarajevo, SOS Kosovo, sbírky oblečení pro Charitu a Diakonii, Dny země, dětské dny u klubovny, hry pro děti, roky dobrovolné práce dospělých pro skautskou drobtinu. Odměna pro dospělé? Dětský úsměv, radost a nádherná skautská dřina!

Ale také doba, kdy se měnily generace ve vedení oddílů a střediska. Postupně odešli na „věčnou skautskou stezku“ ti nejstarší z let 1945–1948. Radim Reimer starší, Iren Bartošek, Mirek Koštoval... a další. Druhá generace z let 1968–1970 Jan Hanák, Marie Reimerová, František Kula a jejich souputníci pak předali štafetu na počátku 90. let 20. století třetí generaci. Jan Reimer, Marie Kazíková, Radim Reimer mladší, Milan Brychta, Bohunka Janštová, Marie Kučerová... a snad odpustí všichni, které jsem nejmenoval. Byl by to dlouhý seznam obětavých a pracovitých sester a bratrů.

A čas se nachýlil i této generaci. Ze zasetých semínek světlušek, vlčat a skautíků vyrostla v prvních desetiletích 21. století nová naděje. Středisko překonalo útlum v nedostatku vedoucích i členů, přibyli nadšení obětavci ze skautů přistěhovaných do našeho města a okolí. Toto nové nadšení a nová energie probudilo velký zájem o skauting. Jak naši místní odchovanci, tak příšedší zkušenější vedoucí přijali odpovědnost za vedení oddílů. A dětí přibývalo! Znovu se vynořil problém s malou a už i zastaralou klubovnou. A aby nebylo starostí dost, přišla i další zkouška!

Počátkem roku 2017 se změnilo vedení firmy Hartmann - RICO. A to mělo dopad i na nás. V úterý 30. května se na dveřích naší klubovny objevila překvapivá výzva k předložení dokumentů ke stavbě na pozemku firmy. Stejně výzvy byly rozvěšeny i na pionýrské klubovně a zahrádkách vedle ní. Ing. Jan Reimer, tehdejší statutární zástupce našeho skautského střediska, zaslal úředně ověřené kopie nájemních smluv vedení Hartmann - RICO. Během měsíce června a července nám pak byly ze strany Hartmann - RICO vypořádány smlouvy na pozemky pod a v okolí klubovny s odůvodněním, že jsou neplatné. To nás překvapilo. Rozhodnutím střediskové rady jsme se tedy obrátili na právníka. Doručili jsme mu smlouvy, požádali ho o právní posouzení a netrpělivě očekávali jeho závěr. Odpověď nás potěšila: **Výpověď z nájmu je neplatná.** S tímto právním posouzením jsme v pondělí 11. září 2017 šli na jednání s vedením firmy Hartmann - RICO. Následně jsme byli ubezpečeni ředitelem firmy Hartmann - RICO, že z pozemků nás nikdo vyhánět nechce. Byla nám nabídnuta nová smlouva s roční platností a automatickým prodlužováním, pokud jedna ze

stran ze smlouvy neustoupí. I když roční výpovědní lhůta se nám zdála nevýhodná, na radu našeho právníka jsme ji nerozporovali a novou smlouvu brali i jako gentlemanskou dohodu. Při jednání jsme také požádali o možnost koupi části pozemků p. č. 1385/1 a 1384 – cca 250 m² (pozemky pod klubovnou a okolí), jako pro nás nejpříjemnější řešení. Dostali jsme odpověď, že firma zatím o prodeji neuvažuje. Nová „Smlouva o nájmu pozemku“ tak byla podepsána ke dni 1. 11. 2017 a tím staré smlouvy zanikly. Právní služby nás sice stály nemalé finanční prostředky, ale přineslo nám to klid na další činnost.

Po zažehnutí tohoto problému jsme se pustili opět do skautské práce. A co jí bylo! Děti stále přibývalo, klubovna při schůzkách, kdy se do ní namačkalo i 30 dětí, praskala ve švech a omezovala možnosti činnosti. Vedoucí se měli co otáčet, aby vše zvládli a opět nastalo hledání možností, kde mít pořádnou skautskou klubovnu.

Starost o další směřování našeho skautského střediska převzala nová rada zvolená na řádném sněmu v neděli 22. září 2019 v čele s Ing. Anetou Křížovou, Ph.D. (roz. Jebáčkovou). Tím došlo k předání vedení střediska již na čtvrtou generaci činovníků. A tato změna přišla do nelehké doby koronavirových omezení v letech 2020 a 2021. Přes všechny tyto události se vedení střediska podařilo skautské dění udržet při životě, zorganizovat letní tábory a navíc zvládnout růst členské základny. Tím se z malé klubovny stal opravdu velký a palčivý problém. Zvláště v zimních měsících. Vstříc nám vyšel Oříšek a nejmenší děti mohly schůzkovat v jejich klubovně v kulturním domě, s vedením základní školy jsme domluvili na používání tělocvičny, občas jsme chodili i do keramické dílny Veverka. Dále jsme hledali vhodné místnosti, objekty a pozemky. Jedním z pozemků, který nás zaujal, byla louka při vstupu do Sleštůvky. To vše v koloběhu skautského života – schůzky, výpravy, tábory...

Nejpříjemnější varianta řešení klubovny se nám ale stále zdála stavba nové klubovny na místě starém. Začátkem února 2021 nám starosta Josef Mířek sdělil, že vedení firmy Hartmann - RICO mu řeklo, že skauti mají jejich plnou

podporu a že nám vyjdou vstříc. Na začátku března jsme absolvovali jednání na radnici s panem ředitelem firmy Hartmann - RICO a dostali jsme příslib možnosti odkupu pozemku na louce, kde stojí naše klubovna. Na střediskové radě v neděli 18. dubna bylo jednomyslně odhlasováno podání žádosti o odkup pozemku pod a v okolí stávající klubovny o celkové výměře 1200 m². Taková výměra byla potřebná, abychom beze změny územního plánu mohli stavět klubovnu o ploše cca 100 m². Tato žádost byla zaslána vedení firmy Hartmann - RICO.

Koncem května nám byl ze strany firmy Hartmann - RICO nabídnut odprodej pozemku o výměře 600 m² za cenu 250 000 Kč. Středisková rada s návrhem ceny souhlasila. Případnou finanční pomoc nabídlo ústí starosty J. Mifka i město. Z nabízených 600 m² byl v měsíci červenci nakonec vedením firmy odsouhlasen prodej jen 300 m² za 100 000 Kč. Ještě jednou jsme zkusili požádat o prodej 600 m² pozemku a zdůvodnili jsme to možností výstavby nové klubovny. Odpověď byla zamítavá. Respektovali jsme práva vlastníka rozhodnout podle svého. V červenci jsme na žádost firmy Hartmann - RICO zadali vyhotovení geometrického plánu na 300 m² a zaplatili ho. Říkali jsme si, že když budeme mít klubovnu na vlastním pozemku, máme své jisté a můžeme pak už do budoucna hledat pozemek na stavbu řádné klubovny. Schůzka, na níž se jednalo o kupní smlouvu, byla ve středu 18. srpna. Návrh smlouvy vypracovalo a nám na začátku září zaslalo vedení firmy Hartmann - RICO. Smlouvu jsme 21. 9. 2021 odeslali na vedení zpět, že je v pořádku a můžeme ji podepsat. S vědomím dlouholeté dobré vzájemné spolupráce, s důvěrou a nadějí jsme očekávali

další jednání. Ta se protáhla do podzimu a nakonec byla přerušena, nám z nepochopitelných důvodů.

Mezitím začal jiný příběh, jehož jsme nebyli účastníci (povolování nové laminační linky ve firmě Hartmann - Rico), a přesto jsme pocítili jeho dopady. Následující období bylo plné nejistoty z dalšího vývoje. Zima 2021–2022 byla na klubovně opět krušná. Činnost v družinách a oddílech se ale nezastavila, přibýlo zase nováčků, plánovaly se výpravy, akce, tábory. Nabídli jsme také pomoc dětem válečných utečenců z Ukrajiny. Děti se zapojily do našich kroužků i do akce Uklidíme Česko.

Také začala jednání s radnicí o umožnění stavby nové skautské klubovny na pozemku u vstupu do Slešťůvky. Mělo to svou logiku, od roku 2020 jsme se podíleli na starosti o tento významný krajinný prvek. Začátkem roku 2022 jsme získali souhlasné vyjádření Výboru pro územní plán ke změně územního plánu v oblasti u Slešťůvky. Radnice začala na této změně pracovat a my měli naději, že na pozemcích bude moci jednou vyrůst naše nová klubovna. Situace kolem staré klubovny zůstávala na mrtvém bodě a cítili jsme tlak na to, abychom odešli. Po obecních volbách 2022 začalo nově vzniklé zastupitelstvo města pracovat na změně územního plánu, abychom mohli stavět novou klubovnu. Vše se vyvíjelo pozitivně, ale byl to běh na dlouhou dobu.

V letech 2022 a 2023 mělo naše středisko Junáka 121 členů ve čtyřech oddílech a Klub rodinného skautingu. Starší skauti se zúčastnili národního Jamboree v Hradci Králové, kde se setkali na 6 tisíc skautů z celé naší republiky. Jednalo se o největší skautské setkání na našem území od roku 1931. Uspořádali jsme tábory pro děti od nejmladších benjamínků až po starší skauty, desítky schůzek, několikadenní výpravy, brigády ve Slešťůvce a další akce. Podmínkou pro stavbu klubovny bylo zajištění pozemků, na nichž jsme chtěli stavět. Proto jsme zahájili jednání o jejich získání s majiteli, která dopadla dobře.

Díky tomu, že Junák ve Veverské Bítýšce během téměř osmdesátiletého působení získal kredit životaschopné a prospěšné organizace, nám byla nabídnuta finanční podpora při stavbě nové klubovny. S nesmírným vděkem jsme tuto podporu přijali. To přišlo v době, kdy nám byl v lednu 2024 majitelem pozemku do staré klubovny odstřižen přívod elektřiny, a tím vlastně znemožněno ji v zim-

ních měsících používat. Vše pokračovalo výpovědí nájmu pozemku pod starou klubovnou, tím nutností ji odstranit. Velmi rychle nám pomohl starosta Ing. Lukáš Zavadil a vedení radnice. Umožnili nám dočasně používat dům č. p. 567 ve vlastnictví města. Dům se zelenou fasádou na Tišnovské ulici naši skauti ihned pokřtili na JZD – junácký zelený domeček. Kdysi jsme měli klubovnu na Slepíčárně, dnes přímo v JZD. Další pomocí města je možnost umístění kontejneru na táborové vybavení v areálu ČOV a úhrada nákladů se změnou územního plánu města.

Skautský život se nezastavil. Na konci dubna 2024 jsme pořádali okresní kolo závodů světlušek a vlčat, na který se k nám do veverské Bítýšky sjelo téměř 200 účastníků z našeho skautského okresu Brno – venkov. Pořádali jsme letní tábory pro více jak 100 dětí, naši velcí skauti byli pomáhat v září při likvidaci následků povodní na Jesenicku. Koncem prázdnin jsme už plánovali činnost na další skautský rok 2024–2025. Opět nás přibýlo a v současnosti má naše skautské středisko celkem 143 členů.

Nyní vyřizujeme různá povolení pro stavbu nové klubovny. Máme štěstí, že členy našeho skautského střediska a příznivci jsou odborníci jako architekt, právník, stavební a dopravní inženýři, zruční řemeslníci a obětaví dobro-

volníci. To nám dává naději, že naše nová klubovna bude zázemím pro skautskou činnost na další desetiletí, třeba i nových 80 let bítýšského skautingu.

Aktuální dění v našem středisku můžete sledovat na webu veverskabityska.skauting.cz

Milan Brychta – starý Jezevec

80 let od konce druhé světové války: historie a příběhy z osvobození Veverské Bítýšky

Letos si připomínáme 80 let od konce druhé světové války. Největší konflikt v historii lidstva si během šesti let vyžádal přes 70 milionů obětí, převrátil Evropu naruby a natrvalo přepsal mapu světa. A i když skončila, stále je s námi v památkách a v příbězích. Co se odehrávalo v posledních dnech války se můžeme dovědět z různých zdrojů. I naše město mělo ty, kteří zapsali vzpomínky na poslední válečné dny. Díky tomu si můžeme kdykoli připomenout, jak je tehdy obyvatelé prožívali.

Po osmi desítkách let už se těžko hledají ti, kteří tyto dny prožili. Byly to tehdy ještě děti, které ovšem vedle dětských radostí zažily asi i mnoho strachu a mnohé ani nepřežily. Některé měly štěstí, že jim život zachránila osoba, která obětovala svůj život za jejich. Třeba tak, že je při bombardování chránila vlastním tělem a sama posléze zraněním podlehla. I takovýto příběh se odehrál v posledních dnech války ve Veverské Bítýšce.

Kronika Veverské Bítýšky byla za období 1937–1955 dopisována zpětně, a proto použijeme výňatek z publikace **Historie Veverské Bítýšky**, kterou zpracoval **Radim Reimer starší**:

Fronta se pomalu ale jistě přibližovala, protitankové zákopy nepomáhaly. Sovětská vojska dosáhla 25. dubna 1945 hradu Veveří. Obec byla obsazena německými vojsky, nákladní auta měli ukryta za vraty domů, ve zmolině za plotem vily pana Hejsáka zakopáno protitankové dělo, které střílelo na Veveří. Odsud zase bylo stříleno do obce – minomety i dělo-

střelbou. I v jiných částech obce byla umístěna německá děla a tanky a prostor nad obcí se stával místem někdy dost hustě poletujících projektilů. Toto zápolení o obec trvalo prakticky až do 8. května. V tento a následující den byl hlavní útok na osvobození obce. Hlavní směr útoku sovětské armády byl od Mečkova ke hřbitovu a postupně zde zahynulo 26 vojáků. V obci samotné bylo zcela zničeno 34 domů a 48 silně poškozeno. Během fronty mnoho občanů uprchlo do okolních lesů – do údolí Bílého potoka a do údolí Svatky. Pro přenocování si zřizovali přístřešky z větví lesních stromů, někdy měli možnost přenocování v některých rekreačních chatách. Potraviny si byli nuceni obstarávat v okolních obcích. Většina občanů, kteří odešli do lesů, tam strávila téměř 14 dní. Jenže kde se střílí, tam se také žel umírá. Během fronty zahynulo mnoho našich spoluobčanů. Někteří následkem střelby z kulometů letadel, jiní při bombardování a další zásahem střepin z granátů. Bylo jich celkem 31, z toho sedm jich přišlo hledat bezpečí ve Veverské Bítýšce u příbuzných a našli zde smrt. Následuje výčet jmen...

Kamenné desky s jejich jmény jsou na jižní straně kostela. Výčet není úplný; chybí zde Mojmír Gabriel, který zahynul v dubnu v Dachau, Vlasta Rusová, která zahynula při bombardování Kuřimi, a Michael Eckstein, jediný obyvatel židovského původu, který zahynul v Terezíně. Měl by tu být uveden i místní rodák Bohumír Pepřla, popravený v roce 1945.

Padlí sovětských vojáků byli pohřbeni před kostelem za sochou sv. Jana Nepomuckého. Na podzim pak byly jejich ostatky po exhumaci převezeny na hřbitov Rudé armády do Brna.

Dříve Nová dnes Valinkevičova

Jak šel čas, zážitky se stávaly vzpomínkami. Někteří lidé o nich mluvili nebo je zapisovali, aby se na ně nezapomnělo. Jiní o tom, co se stalo, nemluvili. V každém případě druhé světová válka skončila a lidé se mohli svobodně nadechnout. Alespoň na nějaký čas.

Vrátím se ale k dnům, které přinesl konec války, kdy nastal konec válečného utrpení a strachu o životy blízkých lidí a dětí. Myslím si, že žádný rodič by nechtěl vystavit svoje děti válečným hrůzám. Přesto války ze světa nevymizely. Jsou tu stále. I v této době žijí lidé, které sužují válečné útrapy a děti, které si nemohou jen tak hrát s míčem, jezdit na kole, a doma řešit své dětské problémy, touhy a přání se svými rodiči. Poděkování patří všem, kteří mohou, chtějí a pomáhají. Dělají to za nás všechny a pro všechny děti, aby se mohly prostě jen tak smát.

Most u Tejkalova mlýna do Chudčic

Ulička k ostrůvku

Někomu se může zdát, že je to všechno dávno za námi a je zbytečné si tuto dobu připomínat. Ale právě v dnešním neklidném světě nesmíme zapomínat. Je nutné připomínat současné generaci, co by se mohlo stát, kdybychom se k problémům v jiných částech světa obraceli zády, strkali hlavu do písku a hájili pouze svoje zájmy.

Prohlédněte si fotografie, pořízené v dubnu 1945.

Pokud by někdo z vás měl zájem o vzpomínky pamětníků na druhou světovou válku ve Veverské Bítýšce, na Městském úřadě si můžete koupit knihu **Ilony Coufalové 1939–1945 ve vzpomínkách obyvatel Veverské Bítýšky**.

Simona Bémová, Anežka Dvořáková

1939–1945

VE VZPOMÍNKÁCH OBYVATEL

VEVERSKÉ BÍTÝŠKY

190 Kč

Kniha je k zakoupení na
Městském úřadu Veverská Bítýška
a v Městské knihovně.

Vzpomínka na první máj 1945

František Sládek (*1916 – †1986)

Psal se poslední rok války. Bylo krásné ráno o prvním máji. Paprsky vycházejícího slunce se opřely do orosené svěží zeleně.

Dva kilometry za frontou. Probudil jsem se po nedospalé noci v hustém smíšeném lesním porostu a sotva jsem se vybalil z cely, budil jsem další dva kamarády partyzány, kteří tu se mnou nocovali. Sotva jsme si sbalili spací pytle, improvizované z přikrývky a stanového dílce, vyrazili jsme

k severovýchodu. Ještě jsem naplno nevykročil z houštiny, a už mě přivítala z vysokého lesa dávka ze samopalů. Po druhém přískoku jsem se dostal za omšelý balvan, kde jsem si připravil samopal a pak se odplížil zpět do houštiny. Oběma kamarádům jsem dal rozkaz zkusit současně proniknout různými směry; předpokládal jsem totiž, že jsme obklíčeni Němci. Dávky ze samopalů na všech stranách nás brzy přesvědčily, že moje domněnka byla bohužel správná.

Partyzánský oddíl R-3 Delta I z Veverské Bítýšky v květnu 1945 (František Sládek vlevo dole, Alois Sládek uprostřed nad veliteli Nechsnským a Komendou)

Při druhém pokusu o proniknutí, maskován hustou skupinkou smrčků, jsem triedrem odhalil typické hrncovité přilby německých parašutistů „fallschirmjägerů“, kteří byli v posledních dnech války nasazeni v týle fronty proti partyzánským jednotkám.

Tři dny jsme s nimi byli v bojovém dotyku. První den východně od Křižanova, předevčírem na Závisti u Tišnova a včera odpoledne u Vohančic. Tam jsem nechal četu na rozkaz ustoupit k zaslouženému odpočinku a doplnění zásob střeliva i potravin. Ota¹ s Jardou² se přihlásili dobrovolně, že se mnou budou krýt ústup. Podařilo se nám to a sami jsme se stáhli teprve s houstnoucí tmou posledního dubnového večera. I nám bylo třeba odpočinku, vždyť po uplynulé noci nikdo z čety ani nezdrámnul.

Před jedenáctou večer jsme dosáhli této houštiny ve skalnaté stráni nad řekou Svratkou. Zde jsme měli dobře zamaskovaný malý „bunkr“ se železnými zásobami, které pocházely ze shozu zbraní. Poslední plechovka se střelivem nasýtila vystřílené zásobníky, a přestože jsme byli hladoví, pojedli jsme celkem bez chuti studenou šunku s vejcem z americké konzervy. Voda z polní láhve spláchlá naše vyschlá hrdla, než jsme se uložili k odpočinku.

Usínali jsme – od fronty sem doléhal rachot velkorážného kulometu – ale to jsme již nevnímali.

Spali jsme tvrdě, za dva a půl roku života v ilegalitě jsem se však naučil spát „s otevřenýma očima“, a proto jsem s přibývajícím úsvitem procitl první.

Tedy jsme jim přece neunikli! Jakmile jsme si ověřili naši situaci, nedělal si nikdo z nás iluze, že mu bude ještě někdy v životě dlouhá chvíle. Každý vyjmul ze zásobníku dva náboje „pro sebe“ a pečlivě je uložil v kapse pro případ, že by v zápalu boje vystřílel beze zbytku i poslední zásobník. Neobrádně jsme si navzájem stiskli ruce a v několika vteřinách zarachotily z okrajů naší houštiny jítřním tichem první krátké, pečlivě mířené dávky z našich „stenganů“³. Otevřelo se peklo a začalo nás olizovat ostrými jazyky, které v souvislém pásu prosvítaly ještě zšeřelým vysokým jedlovým lesem kolem nás. Několikrát jsem zahlédl, jak vylétly třísky u paty jedle, odkud na nás plival oheň některý „Fricek“. Také jsem si nadosmrti vštípl v paměť to protivné

a naléhavé „pip – pip – pip – pip“, které neznělo z více než několika centimetrů od mého ucha, přičemž jsem již přece nemohl bradu víc zatlačit do kamenité půdy.

Rychle a vytrvale jsme střídali svá palebná místa, abychom přesile utajili pro nás tak nepříznivý poměr sil, který jsme odhadovali asi tak 1 : 20.

Přerušil jsem palbu, vyměnil poslední zásobník a čekal, až nepřítel vyskočí ke zteči. Posupně umlkli i ostatní dva. Také z nepřátelské strany se palba zvolna utišila. Lesem zavládlo zlověstné ticho. Jitřní vánek zvolna odnášel modravý zákal po střelbě. Zhlédl jsem ještě Otu, jak mi ukazuje zdviženou paží zřejmě svůj poslední zásobník, který pak s tichým cvaknutím zasadil do samopalu.

Tu se ve vrcholku břízky zrovna nade mnou usadila vyplašená kukačka a docela mírově se rozkukala, jakoby nám, zdivočelým lidem, chtěla říci, že je stále ještě něco krásnějšího a ušlechtilejšího než naše posedlost k zabíjení. Přiznávám, že jsem jí rozuměl, že jsem jí uvěřil, jak je svět krásný. Bylo mi dvacet devět roků a do konce života mi zbývalo jen málo vteřin. Tak jsem si nějak říkal, že je hloupé umřít zrovna o prvním máji. Víím, že jsem si vzpomněl na maminku, ale vzápětí – i když mi to snad nebudete věřit – ne na dívku – ale na kamaráda Vojtu Jílka, kterého Němci ve dvačtyřicátém popravili, protože prý „schvaloval atentát na říšského kancléře“, krvavého Heydricha.

Byl to konec májové idyly. Mávl jsem umouněnou rukou, čpící spáleným střelným prachem, až se ten májový blážínek nade mnou polekal a odlétl s překotným „kukuku“ selhávajícím mu v hrdle.

Vtom zarachotil z protější strany kulomet a zavířily samopaly. Proboha – ten kulomet – to přece není Němec, to je naše „Brenka“⁴ se svojí charakteristickou vysokou kadenicí a tamborsky mistrně vytukávanými dávkami. To nemůže být nikdo jiný než Josef⁵ v Laďově⁶ kulometném družstvu!

„Hurá!“ Vyskočili jsme a po několika přískocích jsme dosáhli výhodného místa, odkud jsme mohli pomoci našim, útočícím z druhé strany a prosekat se z obklíčení. Hrdinní dobyvatelé Kréty ustupovali zkrvavení...

Snad jsme si vzájemně poplácali po zádech, když jsme se spojili se svými zachránci, nevím již – možná, že na to nebyl ani čas – a možná také, že to byla právě ta májová kukačka, která nám tehdy přinesla štěstí.

Poznámky:

- 1) Otto Endlicher, Veverská Bítýška čp. 77
- 2) Jaromír Hanák, Veverská Bítýška čp. 560
- 3) Samopaly STEN britské provenience z leteckého shozu zbraní v dubnu 1945.
- 4) Lehký kulomet BREN rovněž britské provenience se do výzbroje partyzánů dostal též z leteckého shozu zbraní.
- 5) Josef Střecha, Veverská Bítýška čp. 369
- 6) Ladislav Malý, Veverská Bítýška čp. 275

Vzpomínku na první máj 1945 napsal můj otec František Sládek v roce 1960 při studiu na večerní průmyslovce jako slohovou práci z českého jazyka. Text jsem doplnil svými poznámkami.

Můj otec spolu s mladším bratrem Aloisem byli od roku 1941 zapojeni do odbojové organizace Obrana národa, ří-

Tatínek a strýc Alois 1945

zené naší exilovou vládou v Londýně. Od roku 1943 žil otec v ilegalitě ve Veverské Bítýšce. Uprchl totiž z rakouského Kapfenbergu, kde byl na nucených pracích v železárnách a pro sabotáž, na které se podílel, mu tam hrozilo zatčení gestapem. Bratr Alois po maturitě v roce 1944 k nuceným pracím v třetí říši vůbec nenastoupil a musel se také skrývat. Od 1. července roku 1944 až do konce druhé světové války byli oba bratři členy I. oddílu partyzánské skupiny Rada tří (R-3) Delta řízené z Londýna. Aktivně se podíleli na ozbrojených akcích proti německým okupantům na Českomoravské vysočině a v okolí Veverské Bítýšky. Některé z nich popsal strýc Alois Sládek ve svých vzpomínkách

uveřejněných v knize Ilony Coufalové: *1939–1945 ve vzpomínkách obyvatel Veverské Bítýšky*.

O partyzánské skupině R-3 Delta a podílu jejích členů na záchraně posádky amerického zásobovacího letounu B-24 „LIBERATOR“, sestřeleného v závěru druhé světové války u Tišnova, se lze dočíst též v článku Vlastimila Schildbergera a Slavomíra Brodessera, publikovaném ve *Vlastivědném věstníku moravském* roč. 36 (1984) str. 13–19. Jsou v něm zahrnuty i vzpomínky mého otce Františka Sládka na jiné události, než na ty, které popisuje strýc Alois v knize Ilony Coufalové. Časopis je digitalizován, ale vzhledem k autorským právům je dostupný jen na počítačích ve studovnách Moravské zemské knihovny v Brně.

Přikládám též dvě fotografie z rodinného archivu, které by mohly ilustrovat vzpomínku mého otce na odbojovou činnost za druhé světové války.

Na první fotografii z konce května 1945 jsou někteří příslušníci I. oddílu partyzánské skupiny R-3 Delta. Uprostřed v uniformách jsou dva velitelé skupiny. Nalevo je škpt. Jaromír Nechanský. Vedle něj je kpt. Antonín Komenda. Uprostřed, hned nad nimi, je Alois Sládek a zcela vlevo dole, v uniformě, je můj otec, František Sládek.

Další fotografie byla rovněž pořízena až po osvobození Veverské Bítýšky a zachycuje bratry Františka a Aloise Sládkovy v jejich bunkru při poslechu zahraničního rozhlasu pomocí bateriového krátkovlnného radiopřijímače.

Tomáš Sládek

Lavička mého dětství

Lavička mého dětství byla před domkem rodičů mého otce v ulici Nábřeží.

Byl odtud krásný výhled na naši Svatku. Podtéká pod horním mostem, kde se mísí s vodou Bílého potoka. Potom pokračuje korytem řeky a mizí v dáli u splavu, který jen tušíte. Strmé hráze regulace lemující řeku jsou porostlé travou a stále jsou plné různých květin (,,nejen rozrazilu“). Při chůzi pěšinou pod vzrostlými lipami, které nás v době květu omamují jedinečnou vůní, míváme fotbalové hřiště, splav a docházíme k dolnímu mostu.

A tam je poslední přístaviště parníků brněnské přehrady: Veverská Bítýška.

Bylo tu a je... u nás krásně!

Roky utíkají... naši milí již nejsou mezi námi... to je život... se vším všudy!

A já si trochu zavzpomínám.

Sedávala jsem na lavičce s babičkou, jako holčička předškolního věku. V domku jsme bydleli s rodiči, než postavili dům na druhé straně, jak se říkalo... za řekou. Odtud jsem začala chodit do školy. Ze vznikajících novostaveb se stala ulice „Za Řekou“.

A na lavičce to bylo moc fajn. Odehrávalo se u ní takové malé společenské dění. V podvečer tam usedla babička a přidala se sousedka Zelinková... já byla okolo. Kolem nás se vracely z políček sousedky s trakači či vozíky naloženými

posečenou travou pro králíky, vykopanými bramborami a podobně. Po vzájemném pozdravení došlo k vybidnutí, aby si chvilku přisedly na lavičku a oddechly. Paní Košťovalová, Klusáková, Mířková či Hajná postupně, jak procházely kolem... usedaly a chvilinku si odpočinuly. Staré paní si sdělily, co je nového, a potom spěchaly domů chystat večeri. Mezitím dědečci chodili s takovým vysokým džberem (který měl ucho) do řeky pro vodu. Na praní... ta totiž byla měkká a byla lepší, (jak pravila babička – vodovod ještě nebyl). Mezitím dědeček Filip dorazil na hráz od řeky se džberem plným vody a usedl na schodky. Okolo šel další

starý pán a dali řeč. Zapálili fajfku... přišel pan Zvěřina a... došlo na ryby... Opravdu... mělo to své kouzlo... nikam se nespěchalo... lidi měli na sebe čas...

To, co vám píšu, to byl všední letní podvečer.

Ale neděle... tak ta byla úplně jiná...

Babička si dala lepší šátek a měla šaty.

Dědeček dorazil vždy později (nevím, asi si dal šlofika) a usedl na stoličku ve výklenku vrat, aby nekouřil pod nos. I když... v neděli si dával viržinku... to nebyl tabák Taras Bulba.

A začalo korzo nedělního odpoledne.

Ulicí začaly chodit na vycházku rodinky s kočárky a pobíhajícími dětmi. Míjely nás dvojice mladých, kteří už nějak k sobě začínali patřit. Mladí výrostci vezli na štangli svého kola vyvolené. Cílem bylo fotbalové utkání. Manželské páry v nedělním rovněž směřovaly podpořit domácí mužstvo. A všichni... opravdu všichni zdravili sedící na lavičce. Tak to bylo!

Z dále se již ozýval jásot či bručení nesouhlasu fanoušků s rozhodnutím rozhodčího...

Od městečka se začaly vracet skupiny trampů na loď do Bystrce. S „telaty“ na zádech (batoh, který měl horní díl ušitý z kůže telete), mladí hoši měli klobouk... vlastně to bylo sombrero, šáteček na krku... a samozřejmě nechyběla ani kytara. Děvčata měla kytku květin, která jim v Brně připomenula uplynulý krásný víkend.

Údolí Bílého potoka vždy patřilo všem, kdo milovali přírodu, společnost, hudbu a život vůbec.

Jo, ... abych nezapomněla na kamennou hráz, vlastně zídku. V úseku obydlené části Bítýšky od horního mostu ulicí Nábřeží až po ulici Říční lemuje řeku regulační hráz.

Byla takovým přehlídkovým molem mladých, fyzicky zdatných děvčat a chlapců, kteří někdy na ní předváděli jízdu na kole.

No a my děti jsme se chodily na ni sušit a vyhřívat, když jsme konečně vylezly z řeky. Drkotaly nám již zuby, ale při dovádění ve vodě jsme nic nevnímaly... ani volání dospělých, ... abychom toho již nechaly a šly na sluníčko.

Nedělní podvečer se blížil, fotbalové utkání skončilo a diskutující fanoušci se postupně vraceli do městečka... skončili asi v kulturním domě, kde vše důkladně probrali...

Babička měla každou neděli upečeno... ať buchty s tvarohem či černou buchtu s citronovou polevou. Nejlépe chutnalo venku, kde se mohlo drobit.

A přišli příbuzní, povídalo se... a bylo nám fajn!

Je to již více než 70 let a mám to vše před sebou a věřím, že mnozí z nás si třeba vybaví atmosféru nedělního letního odpoledne při fotbalovém utkání a vzpomenu si na pana Lorence, jak nám tam z vozíku prodával zmrzlinu... ta neměla chybu!

Mějte se hezky!

*Ilona Coufalová, kronikářka města Veverská Bítýška
Květen 2025*

ČLÁNKY A TÉMATA

O jedné historické povodni

Památek podobných té na fotografii, je na Moravě poskrovnu. V povodí Svatky je pouze jedna, a to v obci Lubě (okres Blansko) v údolí stejnojmenného potoka. Lubě pramení u Rašova, teče přes zmíněnou obec, Skaličku, Malhostovice, Drásov, míjí okraj Tišnova a pod Březinou se vlévá do Svatky. Kousek od prameniště – v obci Lubě – jde o drobnou vodoteč, oproti např. Bílý potok v našem městě vypadá jako veletok. V létě před 103. lety však nastala katastrofická situace, kterou nikdo nepamatoval. V kronice obce Lubě stojí: „Dne 12. července 1922 byla obec postižena hroznou živelní pohromou. Obloha se náhle zatáhla a zvláště na severozápadě hrozně zčernala. Najednou se setmělo jako v noci a začalo pršet, současně nad územím horního toku potoka se strhla velmi silná průtrž mračen. Brzy na to, bylo kol 3. hodiny, začaly se valit dravé spousty kalné vody, která rvala a unášela stromy a vše, co jí stálo v cestě. V místě splavu vodou přinesená velká vrba a jiný nános zatarasil potočiště a dravý nápor vody směřoval na stavení č. 17. Voda se valila s ohlušujícím rachotem a ve čtvrthodince voda stoupla o dobré 2 metry nad normál. Nepatrný potůček rázem se proměnil v mohutný tok, jehož dravé vlny prudce se řtily zdejší kotlinou zanechávající za sebou zkázu. Na silnici na pravém břehu voda vystoupila až po pumpu před stavením č. 1, na protější straně až po obecní domek č. 14. Všechna stavení ležící

Povodeň připomíná tabulka umístěná na zdi hospodářského stavení v obci Lubě. Foto Nikola Sekaninová

níže u vody se octla v kalném proudu.“ Kronikář zaznamenal, že „první nápor vody narazil na č. 17. a voda v okamžiku zatopila dvůr, vnikla do stavení, zatopila místnosti do výše 1 ½ m a okny valila se ven. Překvapení obyvatelé v zatopené místnosti zděšeně vystupovali na nábytek, který se kymácel na vodě. Ze stavení se zachránili tím, že oknem vylezli na sklep po prkně, které jim sousedé zvenčí

podali. Františka Kroupová, padesátiletá sestra hospodářova, utonula ve světnici pod skříni, která se na ni zvrátila. Dravý proud unášející vyvrácené stromy, pařezy a balvan, s překvapující silou se opřel do stavení a v několika minutách strhl zděnou kůlnu a z trámů sroubenou sýpku, která byla vodou odvečena do vsi, kdež se rozpadla se všemi zásobami. Kusy stavení, trámy, polena, dříví, vozy, hospodářské nářadí a stroje, drůbež, šaty, peřiny i potraviny vše zběsilý živel odnášel.“ Kronika líčí další řádění živlu. „Stavení č. 16 bylo rovněž zaplaveno a voda od něho odnesla krmníky se selaty a vůz. Jiné stavení se octlo uprostřed vod jako ostrov a obyvatelé, kteří našli útočiště na půdě, s úzkostí čekali, brzo-li zdivo podlehne náporům vody. Voda se rozlévala po mlynářově zahradě a vnikla až do mlýnice. Vysoký stav vody netrval déle než ½ hodiny, potom zvolna opadávala a do večera opadla na normální stav. Pohled na vesnici po katastrofě byl žalostivý. Stavení, která byla vodou zaplavena, nacházela se ve zbědovaném stavu, zvláště hostinec byl proměněn téměř v rozvalinu. Všude plno bahna, spousty kamení, břehy potoka rozervány a strhány, stromy buď zvyvráceny anebo vysoko od kamenů otlučeny. Dlouho trvalo, než byly odstraněny škody povodní způsobené. Úpravu cest a odklizovací práce

prováděl oddíl vojáků skoro po celý měsíc“. O povodni se píše i v kronikách obcí ležících na březích Lubě.

V Malhostovicích mohli jen nečinně přihlížet, jak se z potoka stala rázem dravá řeka, která odplavila vše, co ji přišlo do cesty. Voda se vylila z koryta a sahala až k okraji vesnice. Katastrofická povodeň způsobila nevídané škody a bohužel si vybrala krutou daň – několik lidských životů.

Hydrologové charakterizují popsanou událost z roku 1922 jako typickou přívalovou povodeň, vzniklou následkem krátkodobých a velmi intenzivních srážek při bouři. Rychlý přísun srážek nestačila půda vsakovat a voda odtéká rychle po povrchu. Při povodních tohoto typu platí, že i když zasažená plocha většinou není velká, voda proudí velmi rychle, má velkou ničivou sílu a způsobuje značné, někdy až katastrofické škody. Závěrem ještě zmínka o nejstarší známé přívalové povodni na území Moravy. Je z roku 1257. „Náhle vznikla obrovská povodeň z průtrže mračen u města Brna na Moravě, 6 mil země se stromy a staveními bylo zničeno, a co je politováníhodnější, přes tisíc osob zahynulo.“ Podle letopisů z Krakova to mělo být v noci z 12. na 13. července. Hrozba přívalových povodní přetrvává bohužel i v současnosti.

Radoslav Patočka

Je tu léto!

Léto máme za dveřmi. Těší se na ně velcí i malí. Je to doba prázdnin a dovolených. Představy, jak prožít letní dny, má každý svoje. Někdo má již od podzimu či zimy naplánovanou dovolenou. Dovolena na sto způsobů. U moře na pláži, turistika na horách, cykloturistika, wellness pro jedny, chatička někde na kraji vesnice u lesa může být pro druhé také dobrá odpočinková varianta. A co takhle zahrada u domu?

Cíl je společný – odpočinek, relax, vyčištění hlavy. Na to ale pár dnů dovolené nestačí. A to je důvod návratu k zahradničení. Ale tak trochu jinak. Dnes již nejsme závislí na tom, co si na zahrádce vypěstujeme. Máme přece supermarkety, které se mohou přetrhout, aby nám dodaly ovoce a zeleninu „v nejlepší kvalitě, a to i BIO za super ceny“. A snad právě proto se stále častěji objevují na našich zahrádkách rajčátka, papriky, okurky, mrkvička, různé bylinky...

Ovšem díky změnám klimatu se tam vloudily například kiwi, fíky, objevujeme batáty, cukety a vrací se dokonce patisony. A kdo nemá zahrádku, má alespoň balkon. I z balkonů na nás občas vykukují nějaká ta rajčátka, borůvky, jahůdky, bylinky, ale i kytky a celoroční rostliny. Posezení na pěkně osázeném balkonu může přinést uvolnění a odpočinek zrovna tak jako na zahrádce. V průběhu času se ráz zahrádek a balkonů mění. V určitém období byla zahrada hlavně užitková. Co se nedalo sníst syrové, uvařit, zavařit či jinak zpracovat, tam nepatřilo. S dostupností ovoce a zeleniny na trhu se zahrádky začaly měnit v okrasné. No a teď se nám do zahrádek vrací i ten užitek. Užitek? Jaký užitek nám zahrádka může přinést? Můžeme na zahrádce

relaxovat? No jasně. Kdo chce a baví ho to, „vrtá se v hlíně.“ Ryje, sází, pleje, sklízí. Sklízí ovoce a zeleninu, ale i krásný, uklidňující pohled na okrasné rostliny v odpočinkové části zahrady. Takže něco pro tělo i ducha. Péče o zahrádku je celoroční a každé období vyžaduje svoje. Léto je hlavně období sklizně, pokud se týká užitkové zahrady a směsí barev a vůní okrasné části. Aby nám to všechno zahrádka dala, je třeba o ni pečovat. Léto a teplo, rostliny vyžadují vodu. Bez vody to nejde. Vodu ovšem potřebujeme všichni, proto je nezbytné s touto tektutinou zacházet obezřetně. Uvážlivě volit, kolik vody kam dáme, je malý krůček k tomu, abychom udržovali přírodu v dobré kondici i pro naše děti.

Pak si dvojnásob zasloužíme posezení v klidném, pěkném koutku, jen tak s pěknou knížkou, tichou hudbou. Při posezení s rodinou a přáteli si můžeme povídat nebo jen tiše sedět a koukat kolem sebe. Máme-li užitkovou zahrádku, ta nám v letním období skýtá svoje plody, které se dají přetvořit v lahůdky různého druhu. Zmínila bych třeba takový koktejl z čerstvého ovoce. Ovocný koktejl může mít více podob. Ráno si dáme třeba jahodový koktejl – čerstvé jahody, smetana, zdravější varianta mléko, jogurt. Po obědě zvolíme variantu s jiným ovocem a večer bychom mohli přejít na dospěláckou variantu a vylepšit si koktejl něčím ostřejším. A pokud někdo nechce koktejl,

Vzpomene si někdo, kam se kdysi jezdilo na výborný jahodový koktejl?

může si dát smoothie. I smoothie je nápoj z mixovaného ovoce nebo zeleniny a přísad dle vlastní chuti a fantazie. Starší generace si pochutná na koktejlu, mladší si prostě připraví smoothie.

Takže ať už zvolíte ke svojí letní relaxaci koktejl nebo smoothie ve zdravé či méně zdravé variantě, užijte si krásných dnů. A kdo nemá zahrádku, třeba na balkoně. Hlavně s někým, s kým si lahodný ovocný nápoj vychutnáte. Věřím, že chutnat bude i pokud si ingredience pro přípravu nevypěstujete sami, ale koupíte.

Simona Bémová

Akce červen 2025

Máte rádi klubíčka, jehlice anebo háček?

Přijďte společně oslavit mezinárodní den pletení (háčkování) na veřejnosti, který se koná v sobotu 14. 6. 2025. Sbalte si svůj aktuální projekt anebo se přijďte jen tak podívat a seznámit se. Velká setkání pořádají majitelky obchůdku Vlněné sestry v Brně v parku Lužánky od 14 hodin a majitelka obchůdku V moři vlny od 14 hodin na Moravském náměstí, odkud pojedou šalinou na Prýgl.

A pokud to máte z ruky, pojďme se sejít u nás ve Veverské Bítýšce v altánku na Kašparově louce v 18 hodin (v případě deště operativně obsadíme kavárnu na náměstí).

Srdečně zvú i všechny se stejným zájmem z okolních obcí. Těším se na vás.

Roza

Ve spáře dlažby vykvetla exotická rostlina

Přirozeným areálem starčeku jarního je východní Ukrajina, Zakavkazí, Malá Asie, Írán, Turkmenistán a část balkánského poloostrova. Do České republiky byl neúmyslně zavlečen pravděpodobně v 19. století a od té doby na některých místech (v okolí některých železnic a nádraží) u nás zcela zdomácněl. V Čechách se v současnosti šíří po štěrkových náspech kolejí, kde místy vytváří bohaté populace. Na Moravě (např. Brně) je vzácnější. Nejblíže Veverské Bítýšky byl starček jarní pozorován v roce 2019 v trávníku před branou hradu Veveří. V polovině letošního dubna byl nalezen v našem městě ve spáře dlažby na ulici Dlouhá. Je to jednoletá bylina vysoká 20–40 cm, lodyha se většinou větví v dolní polovině a je chlupatá. Listy jsou z obou stran vlnaté a za květu obvykle zasychají. Květy jsou žluté a zdobí rostlinu od dubna do konce června. Plodem jsou nažky s paprskovitým chmýrem (podobně jako u pamelišek). V České republice je starček jarní považován za zdomácnělý druh osídlující ruderalní stanoviště, zejména v teplejších oblastech. Hojnější je v Čechách, na Moravě je jeho výskyt torzovitý, početnější populace vytváří na některých štěrkových náspech kolejí, na jihu Moravy se objevuje jako plevel ve vinicích. V některých regionech starček jarní neroste vůbec, nicméně upozornění botaniků, že jeho další šíření a možné negativní dopady na přírodní stanoviště je třeba brát vážně.

Radoslav Patočka

Na Moravě se starček jarní vyskytuje roztroušeně. Je však schopen vyrůst i na krajně nepříznivých místech

Brněnská zoologická zahrada má nové bizarní rybky

Mořská akvária brněnské zoo rozšířila kolekci fascinujících rybek. Ke stávajícímu havýši rohatému nově přibyli další exotičtí zástupci: havýš žlutohnědý a havýš perličkový.

Tito neobyčejní tvorové jsou opravdovým bizárem. Mají tělo ve tvaru krabice, jejich krunýř tvoří kostěné destičky a celkově připomínají pohyblivé čtverce nebo trojúhelníky. Zajímaví jsou také svým nemotorným stylem plavání: vzhledem k malým ploutvím a neohebnému krunýři plavou velmi pomalu a jejich pohyb připomíná veslování. Pro dravce nejsou snadnou kořistí. Jejich kůže při podráždění vylučuje jedovatý sliz, který je před predátory spolehlivě chrání. Některé druhy mají navíc i rohy, které jim dodávají ještě větší odolnost proti útokům. Havýši jsou mistři adaptace. Umí rychle měnit barvu, což využívají jak k zastrašení nepřátel, tak ke komunikaci mezi sebou. Některé druhy dokonce vyluzu-

Ostracion cubicus
havýš žlutohnědý

jí podivné zvuky, které mohou sloužit k varování predátorů nebo ke vzájemnému dorozumívání. Zajímavostí pro fanoušky techniky je fakt, že havýš žlutohnědý se stal inspirací pro Mercedes-Benz, který na základě jeho tvaru vytvořil aerodynamicky efektivní model M-B Bionic. Havýši dorůstají do délky od 20 cm do 50 cm a obývají teplé vody Indického a Tichého oceánu, včetně oblastí kolem Afriky, Havaje a dalších tropických regionů. Nejčastěji se vyskytují v mělkých lagunách a na korálových útesech, kde nacházejí úkryty a potravu. Zoologická zahrada v Brně – Bystrci je přístupná celoročně a zejména u dětí patří k nejoblíbenějším destinacím. Neslouží však pouze k rekreačním či zábavným účelům, ale také ke vzdělávání, výzkumu, ochraně druhů a jejich zachování. Často je to jediný způsob, jak udržet nějaký živočišný druh na Zemi.

Ostracion meleagris
havýš perličkový

Radoslav Patočka

Moravské zemské muzeum vystavuje nejstarší keramickou sošku na světě

Brzy uplyne 100 let od nálezů Věstonické venuše, kterou objevil 3. července 1925 tým moravského archeologa Karla Absolona nedaleko jihomoravské obce Dolní Věstonice. Unikátní sošku zná téměř každý z učebnic dějepisu, ale jen málokdy je možné spatřit její originál na vlastní oči, neboť jen výjimečně opouští trezor Moravského zemského muzea (MZM) v Brně. V rámci projektu nazvaném „Venuše 100“ ji do 28. 9. MZM vystavuje.

Jak uvedla vedoucí oddělení komunikace a marketingu muzea Barbora Onderková Věstonická venuše pocházející z mladého paleolitu z období 29–27 tisíc let před naším letopočtem je považovaná za nejstarší keramický předmět na světě. Jedenácticentimetrová soška je zapsána na seznamu národních kulturních památek České republiky, patří k ikonickým dokladům uměleckého cítění i zručnosti lovců mamutů z období starší doby kamenné a její hodnota je nevyčísitelná. Unikátní skulptura z jemné hlíny je většinu času uložena v trezoru Moravského zemského muzea. „Obvykle sošku vystavujeme v krabičce, takže lidé ji vidí pouze zepředu. Tentokrát je umístěna ve vitrině na otočném stojánu ve vzpřímené poloze,“ upřesnila Onderková. A doprovodné akce? MZM připravilo bohatý program cílený především na rodiny s dětmi. Jedná se o aktivity jako workshop, módní přehlídky či ražení pamětních mincí. K výstavě je vydána knižní monografie o Věstonické venuši. Důležitou součástí výstavy jsou i panely, které seznámí návštěvníky s historií objevu i nejnovějšími výsledky zkoumání venuše pomocí počítačové tomografie. Z jedné z vitrín jsou vystaveny fragmenty „sester“ Věstonické venuše, tedy sošek, z nichž se dochovaly jen části.

„Cílem výstavy není jen umožnit návštěvníkům prohlédnout si vzácnou sošku dohládající jedinečné umění pravěkých obyvatel naší země, ale také zvýšit povědomí o archeologii, její popularizace a osvěta archeologického kulturního dědictví,“ zakončila Onderková.

Radoslav Patočka

Soška Věstonické venuše je ikonickým dokladem uměleckého cítění a zručnosti lovců mamutů. Bývá vystavovaná jen výjimečně. Byla by škoda jedinečnou možnost promarnit. Foto: archiv MZM

Romantická svatba na lodi? Žádný problém

V pořadí již 79. plavební sezóna na Brněnské přehradě byla zahájena 12. dubna. Do služby nastoupilo 53 lodníků a 13 kapitánů, kteří zajišťují pravidelný provoz sedmi lodí Dopravního podniku města Brna (DPMB). Všechny lodě (Lipsko, Vídeň, Utrecht, Dallas, Stuttgart, Morava a jednopalubová loď Brno) jsou na elektrický pohon a mají i kapacitu 120–200 lidí. Plavební dráha Bystrc – Veverská Bítýška je necelých 10 km dlouhá a lodě ji ujedou za 70 minut. Dopravní podnik nezajišťuje pouze pravidelnou přepravu. Velký zájem je

o soukromé plavby. Na středisku lodní dopravy ještě před zahájením plavební sezóny evidovali 74 objednávek. Lidé si je rezervují zejména pro firemní večírky, oslavy narozenin nebo svatby. Loni takových akcí DPMB uskutečnil 180. Co se týče svateb, snoubenci mají o uzavírání sňatků na netradičních místech zájem. Svatby na lodi jsou opravdu výjimečné a vždy jsou spojením osobních představ snoubenců – o typu lodi, počtu hostů, svatebních službách včetně doprovodného programu.

Jana Váňová

Flotila v bystrckém přístavišti. Foto: archiv DPMB

Svatby na lodi významný den umocní. Foto: Kamil Coufal

Technické muzeum láká (nejen) na unikátní letoun

Technické muzeum v Brně Královo Pole, Purkyňova 105 zpřístupnilo stálou expozici s parními, vodními a leteckými motory. V roce 2021 mokrá a těžká sněž poškodil střechu hlavní budovy a proto vedení muzea expoziční halu okamžitě uzavřelo. Střecha prošla náročnou rekonstrukcí. Náklady přesáhly osmnáct milionů korun. Novou ocelovou konstrukci včetně střešního pláště a odvodnění dokončila vybraná firma v březnu letošního roku. K znovuotevření výstavní hale přibylo i její důmyslné propojení s muzejní restaurací, které umožňuje návštěvníkům se během návštěvy muzea občerstvit, aniž by museli procházet exteriérem, jako tomu bylo doposud.

Nejvýznamnějším exponátem haly je letadlo L-200 Morava. Vyrábělo se v letech 1957–1964 a sloužilo například jako aerotaxi, dále k výcviku pilotů i pro přepravu pacientů. Návštěvníky rovněž zaujme také vrtulník HC-102 Heli Baby. Tento první a jediný československý sériově vyráběný vrtulník sloužil jako cvičný a spojovací stroj. Poprvé vzlétl v roce 1954 a už v následujícím roce byl představen veřejnosti na brněnském výstavišti, kde se konala první výstava československého strojírenství. Dalším přírůstkem v expozici leteckých motorů je vesmírné rameno pro magnetometr MAG-Boom. Vyvinula jej brněnská firma Frentech Aerospace pro evropskou sondu Juice určenou k průzkumu planety Jupiter, jež byla vypuštěna v roce 2023. Oproti klasickým ramenům s mechanickými prvky se „brněnské“ rameno otevírá pomocí materiálu s tvarovou pamětí, takže je u něj prakticky nulové riziko selhání. Expozice parních

Hale s parními, vodními a leteckými motory dominuje letoun L-200 Morava

motorů zaměřená převážně na stroje vyrobené a pracující v moravském regionu na přelomu 19. a 20. století a expozice vodních motorů s Francisovou, Peltonovou, a Kaplanovou turbínou je nově doplněna i o stožár používaný v první polovině 20. století v distribuční soustavě o napětí 22 kV pro přenos elektrické energie na střední vzdálenosti. Jeho konstrukce nese tři slané vodiče uspořádané do trojúhelníku, které jsou od kovové nosné struktury odděleny keramickými izolátory. Vystavené exponáty zaujmou nejen dospělé, ale i děti. Zvláště pro ně jsou určeny lákavé edukační programy.

Jana Váňová, Radoslav Patočka

POZVÁNKA

Vážení a milí sousedé, příznivci, současní i minulí členové Junáka, oldskauti, rodiče a veřejnosti, tímto vás všechny chceme pozvat v sobotu 14.6.2025 na:

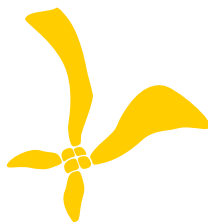
Rozloučení se starou skautskou klubovnou

Program:

V 10 hodin - krátké setkání u staré klubovny na ulici Tejny, troška historie, píseň na rozloučenou.

Přesun průvodem ke Slešťůvce.

V 11 hodin – slavnostní zahájení projektu nové skautské klubovny, krátké proslovy, poděkování.

Těšíme se na setkání s vámi

Za celé středisko Junáka
ve Veverské Bítýšce zve

Aneta Křížová

a Milan Brychta – Jezevec

Městská knihovna Veverská Bítýška

- › literatura pro děti, mládež i dospělé
- › časopisy
- › zápůjčky z výměnných fondů

Provozní doba :

Pondělí 8:30–12:00, 13:00–17:00

Středa 8:30–12:00, 13:00–18:00

Pátek 8:30–12:00, 13:00–17:00

V přízemí městského úřadu

www.veverskabityska.cz/mesto/knihovna/

Město Veverská Bítýška na webu:

www.veverskabityska.cz

www.facebook.com/mestoveverskabityska

PŘISTAVENÍ AŽ K VÁM DOMŮ

PŮJČOVNA - DODÁVKA L2H2
MINIBAGR, PRÁCE MINIBAGR 0,8 t.
ZAHRADNÍ RIDER
AUTODOPRAVA

☎ 603 411 014 ✉ pujcovna.bityska@seznam.cz

Sportovní
a relaxační
masáže

Možnost zakoupit
dárkové poukazy

Lucie Koukalová
Veverská Bítýška
tel. 731 053 158
www.freya-masaze.cz

 FREYA
MASÁŽE

SERVIS a OPRAVA NOTEBOOKŮ a POČÍTAČŮ

Diagnostika ZDARMA! Vyzvednutí u Vás.
Rozumné ceny, rychle a spolehlivě,
25 let praxe.

Bednář, tel.: **608 880 107**

VODOINSTALATÉRSTVÍ TOPENÁŘSTVÍ

MARTIN SVOBODA

VODA • TOPENÍ • ÚDRŽBA • REKOSTRUKCE
KANALIZACE • VÝMĚNA KOTLŮ • SERVIS

Veverská Bítýška 406
IČO: 697 536 95

Mobil: 607 092 700
E-mail: ms762@email.cz

invia

Máme dovolenou
pro každého

Pobočka Kuřim

Tyršova 2101/58a

LÉTO

v prodeji!

728 688 971

kurim@invia.cz

Mimořádně úsporné

RODINNÉ DOMY

Pod Stráží, Veverská Bítýška

K DISPOZICI UŽ JEN 2 DOMY

- Moderní technologie • Tradiční postupy
- Nejvyšší energetická třída Pasiv Plus

Rezervujte si svůj termín prohlídky!

info@realidka.cz

(+420) 736 769 451

www.realidka.cz

REALIDKA

Renocar

BMW PREMIUM SELECTION

Široká nabídka

Individuální přístup

Možnost odkupu vašeho vozu

Pojištění

Prémiová péče

Financování BMW Premium Selection

Servis

360° prohlídka vozu

Ověřená historie vozu

BMW Renocar Brno - Česká
Česká 385 Lelekovice 664 31
+420 548 141 144
renocar_ceska@renocar.cz

Nezávazné ocenění
vašeho vozu

Prohlédněte si všechny
naše ojeté vozy

REALITY SEDLÁKOVÁ

REALITY SEDLÁKOVÁ

– VÁŠ SOUSED V REALITÁCH

20 let zkušeností v oblasti realit

POTŘEBUJETE PRODAT DŮM, BYT,
CHATU NEBO JINOU NEMOVITOST?

**Obrat'te se na makléře znalého
Vaší lokality.**

- právní servis pro prodávající zdarma – kupní smlouvy, návrhy na vklad, listy vlastnictví, výmaz věcných břemen, darovací smlouvy apod. (zdarma také veškeré poplatky na katastrálním úřadě)
- právní servis pro pronajímatele zdarma – nájemní a podnájemní smlouvy, předávací protokoly
- finanční poradenství – hypoteční úvěry, pojištění apod.
- ocenění nemovitostí (dědické řízení, tržní ocenění apod.), znalecký posudek
- zajištění průkazu energetické náročnosti budovy (PENEB)
- příprava nemovitostí k prodeji a jejich prezentace – profesionální fotografie a videa i za pomoci dronu, home staging, 3D projekce a skenování, inzerce na realitních portálech
- úklid, vyklízení a stěhování

tel.: +420 604 737 200

e-mail: info@reality-sedlakova.cz

www.reality-sedlakova.cz

PŘIDEJ SE K NÁM!

**V DOPRAVNÍM PODNIKU MĚSTA BRNA, a. s.,
HLEDÁME ŘIDIČE AUTOBUSŮ A TROLEJBUSŮ**

Náborový příspěvek 100 000 Kč!

**Pro řidiče s průkazem skupiny „D“
a průkazem profesní způsobilosti
dokonce 150 000 Kč!**

 www.dpmb.cz › kariéra

 kariera@dpmb.cz

 543 171 222 / 543 171 235

NABÍZÍME MOŽNOST
INZERCE A REKLAMY
VE ZPRAVODAJI MĚSTA

1/1 strany (182×258 mm)	3 500 Kč
1/2 strany (182×127 mm)	1 750 Kč
1/4 strany (88×127 mm)	900 Kč
1/8 strany (88×61 mm)	500 Kč

Objednávky a informace: Anežka Dvořáková,
Městský úřad Veverská Bítýška, tel. 549 420 397,
matrika@veverskabityska.cz
Uzávěrka dalšího čísla: 25. srpna 2025.

Zpravodaj města Veverská Bítýška | 2. číslo v ročníku 2025 | Stránky Zpravodaje nejsou určeny k osobním ani veřejným polemikám. Ve Zpravodaji lze za úplaty inzerovat. | Vydává Město Veverská Bítýška, náměstí Na Městečku 72, 664 71 Veverská Bítýška, IČO 00282804
Evidence MK ČR E 10379 | Tento výtisk neprošel jazykovou úpravou. | Kontakt na redakční radu: zpravodajvb@post.cz
Další informace › web: www.veverskabityska.cz | e-mail: podatelna@veverskabityska.cz | facebook: [mestoveverskabityska](https://www.facebook.com/mestoveverskabityska)